

Vlaams
Parlement

stuk **1042** (2010-2011) – Nr. 8
ingediend op 5 juli 2011 (2010-2011)

Voorstel van decreet

van de dames Kathleen Helsen,
Kathleen Deckx en Vera Celis, de heer Paul Delva
en de dames Fatma Pehlivan, Goedele Vermeiren en Sabine Poleyn

betreffende het inschrijvingsrecht

Hoorzitting

Verslag

namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen
uitgebracht door de dames Ann Brusseel en Elisabeth Meuleman

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert.

Vaste leden:

de heer Jos De Meyer, de dames Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Sabine Poleyn;
de heer Wim Van Dijck, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer Wim Wienen;
de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten;
de dames Kathleen Deckx, Fatma Pehlivan;
de dames Vera Celis, Goedele Vermeiren;
de heer Boudewijn Bouckaert;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heren Paul Delva, Jan Durnez, de dames Cindy Franssen, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Chris Janssens, mevrouw Katleen Martens;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
de heren Chokri Mahassine, Ludo Sannen;
de heren Willy Segers, Kris Van Dijck;
de heer Jurgen Verstrepen;
mevrouw Mieke Vogels.

Stukken in het dossier:

- 1042** (2010-2011) – Nr. 1: Voorstel van decreet
– Nr. 2: Advies van de Raad van State + Erratum + Erratum
– Nr. 3: Advies van de Vlaamse Onderwijsraad
– Nr. 4 en 5: Amendementen
– Nr. 6: Motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State
– Nr. 7: Amendementen

INHOUD

1. Uiteenzetting van de heer Jean Pierre Verhaeghe, voorzitter LOP Gent basisonderwijs.....	4
2. Uiteenzetting van de heer Paul Mahieu, voorzitter LOP basisonderwijs Antwerpen	7
3. Uiteenzetting door de heer Dimokritos Kavadias.....	8
4. Uiteenzetting van de heer Danny Pijls, coördinerend directeur Scholengemeenschap Katholiek Secundair Onderwijs Leuven.....	10
5. Uiteenzetting door de heer Walter Roggeman, directeur Sint-Jozef-Klein-Seminarie Sint-Niklaas.....	12
6. Uiteenzetting door de heer Joël Boussemaere, Organisatie Directeurs Vlaams Basisonderwijs (ODVB)	13
7. Uiteenzetting door de heer Marc Van den Brande, secretaris-generaal Vlaams Verbond van het Katholiek Basisonderwijs (VVKBaO)	16
8. Uiteenzetting door de heer Bob Loisen, Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap (OVSG)	18
9. Uiteenzetting door de heer Luc De Man, adviseur-coördinator Pedagogische Begeleidingsdienst GO! (Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap).....	20
10. Gedachtewisseling.....	21
10.1. Vragen en opmerkingen van de leden.....	21
10.2. Antwoorden van de sprekers en replieken	24
Bijlage: PowerPointpresentatie van de heer Danny Pijls, Scholengemeenschap Katholiek Secundair Onderwijs Leuven.....	29

De Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen hield op dinsdag 21 juni 2011 een hoorzitting over het voorstel van decreet betreffende het inschrijvingsrecht (*Parl. St. VI. Parl. 2010-11, nr. 1042/1*). De sprekers werd gevraagd om hun opmerkingen te baseren op amendement nr. 1 (*Parl. St. VI. Parl. 2010-11, nr. 1042/4*) en niet op het oorspronkelijk ingediende voorstel van decreet. Op vraag van de commissie werden ook schriftelijke standpunten ontvangen van ‘School in zicht’, de Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen (VCOV) en de Federatie van Marokkaanse Verenigingen.

1. Uiteenzetting van de heer Jean Pierre Verhaeghe, voorzitter LOP Gent basisonderwijs

De heer *Jean Pierre Verhaeghe*, voorzitter van het lokaal overlegplatform (LOP) Gent basisonderwijs, begint zijn uiteenzetting met de opmerking dat het LOP basisonderwijs Gent heel blij was met een aantal elementen in het laatste amendement bij het voorstel van decreet.

Ten eerste is er de bevestiging van het inschrijvingsrecht en de explicitering van de sociale mix als streefdoel.

Ten tweede is er de verplichte transparantie over de maximumcapaciteit. Het feit dat de niveaus waarop de relatieve aanwezigheid kan worden bepaald volledig parallel loopt met de niveaus waarop scholen hun maximumcapaciteit kunnen bepalen is heel positief. Zo kan de sociale mix op een meer efficiënte manier worden nagestreefd. De eventuele segregerende effecten van het afstandscriterium kunnen op een meer adequate manier worden tegengegaan. Belangrijk is ook het feit dat het bij het bepalen van de maximumcapaciteit toegestaan is om de leerlingengroep te gebruiken als niveau wanneer het gaat om anderstalige nieuwkomers. Dat is belangrijk in het kader van het toeleidingsplan voor anderstalige nieuwkomers.

Ten derde, inzake de regeling van de aanmeldingsprocedures, is hij blij dat er een aantal verduidelijkingen en een aantal juridische verankeringen zijn gekomen, met name inzake de bevoegdheden van het LOP (lokaal overlegplatform). Bij de uitreiking van weigeringsattesten moesten de LOP's zich de voorbije drie jaar op het randje van de wettelijkheid begeven.

Tot slot is het LOP ook blij met het principe van de dubbele contingentering. Dit principe vermijdt immers dat scholen als GOK- of niet-GOK-school gelabeld worden (GOK: gelijke onderwijskansen). Daardoor wordt de drempel voor hen verlaagd. De verplichting voor alle scholen in LOP-gebieden om dat principe toe te passen sluit aan bij wat leeft in het veld. Het is ook eenvoudig toepasbaar, ook voor scholen die niet gelegen zijn in een gebied waar men te maken heeft met de uitdaging van sociale mix en van capaciteitsproblemen. Men kan het inschrijvingsregister zo opmaken dat ook een basisschool waar men niet met dergelijke problemen wordt geconfronteerd, zonder enig meerwerk dit principe kan realiseren. Er zijn GOK-leerlingen en niet-GOK-leerlingen. De ene wordt ingeschreven in de ene kolom, de andere in de andere kolom en eigenlijk is men dan de contingentering goed aan het toepassen. Als het niet nodig blijkt omdat het aanbod groter is dan de vraag, dan schaadt het ook niet. Er is geen extra werk nodig geweest. Er is dus geen enkele reden waarom de dubbele contingentering niet door elke school in Vlaanderen zou kunnen worden toegepast.

Vervolgens gaat de heer Verhaeghe dieper in op elementen die beter nog worden bijgestuurd.

In het voorliggende amendement wordt het advies van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) om de dubbele contingentering te laten gelden voor alle scholen in Vlaanderen evenwel niet gevolgd. Hij betreurt dat omdat deze werkwijze eigenlijk niet tot extra werk leidt. Buiten de LOP-gebieden zijn er ook gebieden die aan de rand van een LOP-gebied liggen. Als er onvoldoende plaats is in de basisscholen van Gent, dan stromen de leerlingen naar de randgemeenten. Dan ontstaat er ontevredenheid over de ongelijke behandeling van de scholen: scholen in het stadscentrum die de dubbele contingentering moeten toepassen, en de scholen in de randgemeenten niet. Zo scheidt men de voorwaarden voor een witte stadsvlucht.

Artikel 37septies, §1, zou wat duidelijker kunnen specificeren dat de dubbele contingentering ook van toepassing is op de restgroep van leerlingen die niet genieten van enige voorrang als broer/zus, kind van een personeelslid of (in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest) als Nederlandstalige leerling. Voor die restgroep dient ook een periode van twee tot zes weken bepaald te worden tijdens dewelke de dubbele contingentering van toepassing is. Pas daarna komen, voor de resterende plaatsen, de volledig ‘vrije’ inschrijvingen. De heer Verhaeghe vindt dat dit duidelijker naar voor zou moeten komen.

In artikel 37bis, §3, staat dat men leerlingen kan inschrijven vanaf de eerste schooldag van februari van het voorgaande schooljaar. Broers en zussen en kinderen van personeelsleden mogen al vroeger ingeschreven worden op voorwaarde dat geen van hen geweigerd wordt. Dat is een vreemde extra voorwaarde. In de Vlor werd gevraagd of het mogelijk was de voorrangperiode voor broers en zussen en kinderen van personeelsleden samen te voegen. Dan kan hij akkoord gaan dat die voorwaarde daaraan wordt gekoppeld. Dat is ook wat artikel 37ter, §1, doet. Het lid bestaat eigenlijk uit twee delen. De laatste zin schept nog een bijkomende voorwaarde, namelijk dat die voorwaarde ook geldt als men die voorrang wil geven in het eerste trimester. Dan mag het vanaf 1 september, ook weer op voorwaarde dat geen van hen geweigerd wordt. Het is onduidelijk waarom die voorwaarde daaraan gekoppeld wordt.

Hij verduidelijkt dat met een voorbeeld uit de Gentse situatie. Van 3 tot 14 oktober zou men voorrang geven aan broers en zussen. Van 17 tot 28 oktober aan kinderen van personeelsleden. Die twee periodes overlappen elkaar niet. Geen enkel voorrangrecht wordt dus geschaad. Van 14 november tot in januari zijn er dan toeleidingsacties voor ‘School in zicht’. Dat is de reden waarom de Vlor ervoor pleitte om die twee voorrangscategorieën eerder te mogen behandelen. Om de toeleidingsacties te kunnen doen, moet men immers een zicht hebben op het aantal vrije plaatsen. De toeleidingsacties houden namelijk in dat men met blanke ouders naar de concentratiescholen gaat. Met de huidige regeling is het mogelijk dat de vrije plaatsen uiteindelijk moeten worden gegeven aan de twee voorrangscategorieën, waardoor men aan de ouders die ervoor gekozen hadden hun kind naar die concentratieschool te sturen, moet zeggen dat er geen plaats meer is. Er is geen enkele reden waarom een school een broer of zus die ze niet kan plaatsen, niet zou mogen weigeren, alleen omdat die vanaf september of oktober zou ingeschreven worden zoals het voorstel van amendement nu bepaalt.

Artikel 37undevicies, §2, bepaalt dat men mag aanmelden vanaf 1 februari. Voor die datum zijn er geen inschrijvingen mogelijk, behalve voor broers en zussen en voor kinderen van personeelsleden, maar weer op voorwaarde dat geen van hen geweigerd wordt. Die voorwaarde is opnieuw nergens voor nodig. Het inschrijven van broers en zussen gaat niet alleen over de allerjongsten. Steeds vaker gebruiken ouders een jonger kind om het jaar daarna een ouder kind te kunnen inschrijven. Die klassen zitten meestal al helemaal vol nog voor de inschrijvingen van start gaan. Met de huidige regeling worden de ouders verplicht om de capaciteit te verhogen omwille van die ene broer of zus. Nochtans werden er aan de scholen al enorme inspanningen gevraagd om hun capaciteit te verhogen. Juridisch is dit volgens de heer Verhaeghe voor niets nodig.

Over het algemeen is het een goed decreet, maar er zitten een aantal barokke arabesken in. De toelichting legt duidelijk uit dat er voorrangsgroepen zijn, ordeningscriteria die eigenlijk hiërarchisch gerangschikt zijn. Dan somt het decreet een aantal uitzonderingen op. Hij vraagt zich af of daar een goede reden voor is. Hij stelt voor dat voor deze groepen gewoon het principe van de dubbele contingentering zou worden toegepast, namelijk een dubbele contingentering voor de groep en daarbinnen nog eens een dubbele contingentering voor GOK en niet-GOK. Dat is veel gemakkelijker programmeerbaar.

In deze context komt hij terug op zijn eerdere pleidooi voor een generiek platform inzake de informatica. Dit hoort wellicht niet thuis in een decreet, het is veeleer een opdracht

voor de uitvoerende macht. De realisaties van de voorbije drie jaar van het basisonderwijs in Antwerpen, Brussel en Gent zijn eigenlijk wiskundige variaties van eenzelfde model. Dat schept de mogelijkheid om een enkel generiek platform aan te bieden. Hij suggereert dat de Vlaamse overheid dit ook zou doen. Zo zullen ook andere LOP's over een aanmeldingsplatform kunnen beschikken. Dat zal zorgen voor een grotere bedrijfszekerheid van de systemen. Het zal ook een kostenbesparend effect hebben. Nu proberen allerlei kleine centra op eigen houtje een systeem uit te werken zonder gebruik te maken van de ervaring die in Gent, Antwerpen en Brussel werd opgedaan.

Bij de ordeningscriteria voor het basisonderwijs zal hij niet ingaan op het tweede criterium. LOP Gent basisonderwijs betreurt wel dat bij de afstand van thuis naar de school alleen het domicilie wordt gezien als een mogelijk vertrekpunt en niet de feitelijke verblijfplaats. In een aantal scholen van het gemeenschapsonderwijs verblijft een belangrijk deel van de kinderen in aan de school verbonden internaten. In sommige scholen gaat het over meer dan tien percent van de leerlingen. Hij beseft dat het op basis van een andere bepaling van het decreet mogelijk is om dergelijke kinderen in overtal te nemen. Als het echter gaat om grote aantallen kinderen, dan is men de transparantie die men met de verplichting van capaciteitsbepaling nastreeft terug aan het onderuit halen. Scholen zullen immers hun capaciteit relatief laag bepalen, om plaats over te hebben voor de internaatskinderen. In Gent werd drie jaar geëxperimenteerd met de mogelijkheid om de feitelijke verblijfplaats onder strikte voorwaarden te hanteren. Dat heeft geen enkel probleem opgeleverd. Er is van de scholen geen enkele klacht binnengekomen over misbruik van dit principe door ouders.

Vervolgens zegt de heer Verhaeghe in naam van het LOP Gent secundair onderwijs, dat hij betreurt dat men voor het secundair onderwijs zo restrictief is met de aanmeldingsprocedure. Men legt twee zaken op: het medium van de aanmelding, namelijk de telefoon, en de ordeningscriteria, waarbij de chronologie de belangrijkste is. De argumentatie in de toelichting is bijzonder zwak. Men stelt dat de telefoon het meest toegankelijke medium is. Dat impliceert dat internetgebaseerde systemen minder toegankelijk zijn, met name voor de kansarme ouders. De recentste cijfers over de Gentse aanmeldingen tonen aan dat 25 percent van de aangemelde kinderen niet-Nederlandstalige kansarmen waren en vijftien percent Nederlandstalige kansarmen. Samen is dat veertig percent. Zowel die 25 als die 15 percent komen bijna perfect overeen met hun proportie in de Gentse populatie. Eigenlijk zit men er een beetje over als men corrigeert voor het effect van de schooltoelage dat als criterium niet meespeelt bij de instappertjes die het oudste kind van het gezin zijn en die binnen de aanmeldingen zestig percent van de populatie uitmaken. LOP Gent is erin geslaagd om met een internetgebaseerd systeem de kansarmen aan bod te laten komen.

De chronologie is inderdaad het meest objectieve criterium buiten de aanmeldingsperiodes om. Dat is echter niet het geval wanneer honderden mensen op hetzelfde moment proberen in te bellen op hetzelfde systeem. Dan gebeurt de rangschikking namelijk op basis van een verschil in milliseconden. Dan gaat het eigenlijk om een kansspel waarop de ouders geen vat hebben. De ouders moeten in alle rust hun kind kunnen aanmelden. Daar mogen geen andere overwegingen in meespelen dan die overwegingen die een rol spelen in een normaal schoolkeuzeprocess. Competitie met andere ouders of kansberekeningen mogen daarbij geen rol spelen. LOP basisonderwijs Gent vraagt dat het afstandscriterium ook zou mogen worden gehanteerd voor de eerste graad. Als dat niet mogelijk is zou tenminste ook het toevalscriterium moeten worden aanvaard en moet aanvaard worden dat er ook gewerkt wordt met internetgebaseerde systemen en niet alleen met de telefoon.

Tot slot vraagt de heer Verhaeghe nog aandacht voor drie andere punten. De draagkrachtbepaling is een mooi criterium, maar wegens bepaalde praktijken is dat dode letter gebleven. In het secundair onderwijs wordt het streven naar een sociale mix soms onderuit gehaald door doelbewuste wijzigingen in het studieaanbod door sommige schoolbesturen.

Er is ook de noodzaak om het inschrijvingsrecht nog verder te verfijnen voor een betere toeleiding van anderstalige nieuwkomers in het basisonderwijs.

2. Uiteenzetting van de heer Paul Mahieu, voorzitter LOP basisonderwijs Antwerpen

De heer *Paul Mahieu*, voorzitter van het LOP basisonderwijs Antwerpen, stelt vast dat LOP Antwerpen iets minder enthousiast is dan LOP Gent. LOP Antwerpen is niet gekant tegen een regeling voor de aanmelding, want de ervaring leert dat dit systeem bijdraagt tot meer gelijkheid van kansen, dat de planlast van de scholen erdoor wordt verminderd en dat het transparant en eerlijk kan werken. Zestig procent van de kinderen die het laatste jaar aangemeld zijn, hadden een GOK-statuut. Dat komt perfect overeen met het aandeel GOK-leerlingen in Antwerpen.

Vooraleer hij ingaat op de opmerkingen bij het amendement op het voorstel van decreet, formuleert hij een aantal algemene bedenkingen. Vooreerst vraagt hij aandacht voor de specifieke problematiek van het buitengewoon onderwijs dat in het voorstel van decreet buiten de focus is gebleven. Het LOP heeft ter zake nog vorige week een memorandum aan de minister bezorgd waarin werd verwezen naar een tekst uit 2009 waarmee niets werd gedaan, en de bedenkingen die de Commissie inzake Leerlingenrechten (CLR) herhaaldelijk heeft geformuleerd in haar jaarverslagen.

Ook de nu voorgestelde timing is onwerkbaar. Als het huidige systeem van voorrangregels aangepast moet worden, dan moet er eerst een consensus worden gevonden binnen de algemene vergadering van het LOP Antwerpen, is er een goedkeuring nodig van de Commissie inzake Leerlingenrechten (met eventueel een beroepsprocedure bij de minister). Dan pas kan men werk maken van de fundamentele technische aanpassingen en van het proefdraaien van de software. De implementatie van dit systeem voor het schooljaar 2012-13 is dan ook totaal irrealistisch.

Een uitgebreide evaluatie bij scholen, niet-onderwijspartners en ouders heeft aangetoond dat er globaal genomen een positieve waardering is door de betrokkenen. Als er kritiek werd geuit had die vooral te maken met de technische problemen waarmee men inderdaad bij de opstart van de tweede aanmeldingsperiode werd geconfronteerd. Het criterium chronologie was daarbij een stressfactor.

Toch betreurt het LOP Antwerpen dat alleen nog de afstand als criterium wordt behouden. Dat is in tegenstrijd met de buurtschool als absoluut criterium. Dit systeem zou in termen van gelijke onderwijskansen contraproductief kunnen werken, met name in kansarme buurten die kampen met een capaciteitsprobleem. In Antwerpen is dat een realiteit.

In het voorstel van decreet zijn bijzondere regelingen opgenomen voor Brussel, maar Antwerpen werd op dezelfde manier behandeld als alle andere Vlaamse steden. In de vorige aanmeldingsperiode zijn er in Antwerpen meer kinderen aangemeld in het basisonderwijs dan dat er inwoners zijn in de gemeente waar de heer Mahieu woont. Het gaat echter niet alleen om een schaalprobleem. Antwerpen trekt bijvoorbeeld ongeveer de helft van de anderstalige nieuwkomers in Vlaanderen aan. Hij betreurt dat met die specifieke behoeften geen rekening werd gehouden. Het ware beter geweest dat er meer autonomie aan de lokale LOP's zou zijn gegeven door hen bijvoorbeeld de mogelijkheid te geven een bijkomend criterium op te nemen dat zou voldoen aan de algemene toetsing: het mag niet tot uitsluiting leiden (geen binair systeem). Men kan zich afvragen of het criterium 'kinderen van personeelsleden' ook geen binair criterium is.

Een stad als Antwerpen wordt steeds meer geconfronteerd met witte vlucht naar scholen in naburige gemeenten. De spreker stelt vast dat artikel 30, §2, van het voorstel de mogelijkheid opent dat schoolbesturen in aangrenzende gemeenten zich kunnen aansluiten bij een aanmeldingsprocedure in het werkingsgebied van een LOP. Toch vraagt hij dat deze

bepaling meer verduidelijkt wordt. Kan het LOP waarbij men wil aansluiten als voorwaarde stellen dat alle schoolbesturen uit de naburige gemeenten hieraan deelnemen en dat met al hun scholen? Kunnen schoolbesturen uit aangrenzende gemeenten naderhand eventueel uit de procedure stappen met een beperkt aantal scholen? Wordt de bemiddeling exclusief toebedeeld aan het LOP dat de procedure oorspronkelijk opstartte?

Het LOP basisonderwijs Antwerpen vraagt ook dat er in het voorstel ruimte zou gemaakt worden voor een lokale commissie te vergelijken met de zogenaamde disfunctiecommissie in Antwerpen. Deze commissie heeft klachten en problemen opgelost op basis van een consensus binnen het LOP. Dit tast in geen geval het recht aan van de ouder om naar de Commissie inzake Leerlingenrechten te gaan. Het kan echter een juridisering van de problemen voorkomen.

Het nieuwe voorstel van decreet legt een aantal voorwaarden op, maar geeft geen duidelijkheid over de financiering. De LOP-budgetten volstaan hiervoor zeker niet. Tot op heden werd in het Antwerpse centraal aanmeldingsregister ongeveer 400.000 euro geïnvesteerd, terwijl het budget van het LOP jaarlijks nog geen 10.000 euro bedraagt. De stad Antwerpen heeft vrijwel alles gefinancierd. Daardoor is het onduidelijk wie de eigenaar is van het systeem: de gemeenten die het geheel financieren, de LOP's die als overlegorgaan functioneren of de partners die zorgen voor de uitvoering. Er zou ook meer duidelijkheid moeten komen over het eigendomsrecht van de data die in het eigendomsregister worden gegenereerd.

Het ontwerp van nieuw decreet laat dus nog vele vragen open. Voor het LOP Antwerpen basisonderwijs zijn vooral de onhaalbaarheid van de timing en het centralistische concept reden tot enig voorbehoud.

3. Uiteenzetting door de heer Dimokritos Kavadias

De heer *Dimokritos Kavadias*, ontslagnemend voorzitter LOP basisonderwijs Brussel, benadrukt dat hij zich niet ten volle kan uitspreken over het voorstel van decreet. Hij heeft het geamendeerde voorstel immers niet meer kunnen bespreken binnen het LOP en binnen de stuurgroep. Hij spreekt dus in eigen naam. Hij heeft wel geprobeerd om de impact van een aantal bepalingen van het voorstel van decreet in te schatten.

In Brussel zijn er sinds 2007 een aantal afspraken over het percentage leerlingen met het Nederlands als thuistaal (45 percent, opgetrokken naar 55 percent) en over het percentage GOK-leerlingen (30 percent). Er zijn vaste afspraken voor alle scholen van het basisonderwijs. Er werd al twee keer geëxperimenteerd met een aanmeldingsprocedure. Na de eerste evaluatie werd die procedure grondig hervormd.

Elke nieuwe regelgeving brengt nieuwe gevaren met zich mee. Een eerste vraag is in welke mate er continuïteit is met het bestaande. De LOP's zijn ook gevoelig voor de werklust van de directies. De voorbije jaren zijn de directies nagenoeg het hele jaar door bezig met het organiseren van de inschrijvingen. Elk nieuw decreet wordt ook bekeken door de ogen van de doelgroep, namelijk de ouders, ook de ouders met het Nederlands als thuistaal en de ouders die hun kinderen van buiten Brussel naar een school in de hoofdstad brengen. Vroeger was het een vorm van Vlaams burgerschap om zijn kind naar een Brusselse school te brengen. Voor een aantal scholen is dit nog steeds een belangrijk element.

Binnen dit voorstel van decreet is er continuïteit voor de Brusselse werkwijze voor het melden van capaciteit aan het LOP. Deze traditie wordt nu dus verankerd. Binnen het Brusselse LOP waren er ook afspraken gemaakt over het aannemen van leerlingen in overtal. Ook die afspraak wordt verankerd. Er is ook meer duidelijkheid over de mogelijkheid om leerlingen te weigeren na de start van de inschrijvingen. Het voorstel van decreet bevat dus een aantal positieve elementen.

Bij een drietal elementen heeft hij wel vragen. Vooreerst wil hij meer duidelijkheid over de start van de aanmeldingen en de inschrijvingen die in drie artikelen worden behandeld. In principe moet men op de eerste schooldag van februari starten met de aanmeldingen, tenzij het duidelijk is dat men geen leerlingen kan weigeren. Vorig jaar waren er binnen het LOP basisonderwijs Brussel al 92 weigeringen van broers en zussen voor andere klassen dan de onthaalklas. Als men in Brussel een aanmeldingsprocedure wil gebruiken, dan kan men dus niet beginnen voor 1 februari. De groep is veel te groot. Ook de broers en de zussen moeten dus worden aangemeld. Binnen de eerste experimentele aanmeldingsprocedure werd de hele groep samengenomen. Alle leerlingen moesten zich op een systeem aanmelden. Daardoor wordt het systeem dermate verzwaard dat er ook veel fouten gebeuren. Uit de kwalitatieve evaluatie bij de directies is ook gebleken dat de directies daar helemaal niet tevreden mee waren. De directies willen een overzicht hebben van de broers en zussen die een prioritaire groep vormen. Daarom is het goed om de broers en zussen vooraf in te schrijven. Als het niet anders kan, dan moet er voor de broers en zussen een aanmelding worden georganiseerd. Het voorstel van decreet sluit dat niet uit. Daardoor wordt de timing erg krap. Als er verschillen zijn tussen de negentien Brusselse gemeenten en de omliggende gemeenten op het vlak van de periodes voor de aanmeldingen en de inschrijvingen, dan kan dit leiden tot stadsvlucht en dat is niet de bedoeling. Men kan dat oplossen door alle scholen onder te brengen onder het werkingsgebied van een LOP die eenzelfde aanmeldingsmoment zouden hanteren.

De voorrang voor thuistaal Nederlands wordt behandeld in artikel II.11. Voorheen was de definitie van wie de thuistaal Nederlands beheerst alleen gebaseerd op het diploma secundair onderwijs waardoor er onduidelijkheid was over de hogere diploma's. Nu staat er minstens diploma secundair onderwijs, dat is duidelijker. Er is ook geen bewijs van verwantschap meer nodig. Voorheen was er in verband met de thuistaal Nederlands ook een bewijs van verwantschap nodig, hoewel dit niet gevraagd werd voor de inschrijving van broers en zussen. Nu wordt er geen bewijs van verwantschap meer gevraagd. Het is onduidelijk welke impact deze bepaling zal hebben.

Er is wel meer verduidelijking nodig over het bewijs van voldoende kennis van het Nederlands door Selor. Dat is een vraag van het Huis van het Nederlands, de organisatie die in Brussel de attesten uitreikte van basiskennis Nederlands. In de communicatie rond het bewijs van de thuistaal Nederlands werden de attesten van Selor die een voldoende kennis bewijzen, aanvaard. Selor hanteert echter verschillende niveaus van kennis, afhankelijk van de vereiste studiegraad. Vermits het beoogde niveau B1 moet zijn, veronderstelt hij dat niet alle niveaus hieraan voldoen. Hij wil weten welke attesten van Selor voldoende bewijs leveren.

De heer Kavadias heeft ook vragen bij de bepaling dat leerlingen met thuistaal Nederlands die tevens GOK-leerlingen zijn aanspraak maken voor een plaats maar niet meetellen voor het percentage met thuistaal Nederlands. Op dit vlak is er geen continuïteit.

Het principe van de dubbele contingentering wordt toegepast in de verhoudingen sinds 2007. Het is de bedoeling dit principe toe te passen in heel het werkingsgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De spreker is blij dat een aanmeldingsprocedure nu vooraf ter goedkeuring kan worden voorgelegd aan de Commissie inzake Leerlingenrechten. In het verleden begaf men zich immers op de grens van de legaliteit. Als het erop aan komt zijn de directies en de inrichtende machten verantwoordelijk. Nu is een grote bezorgdheid van de inrichtende machten weggenomen. In principe zou vanaf 1 september een plan moeten worden ingediend bij de Commissie inzake Leerlingenrechten. Dat is niet meer haalbaar. Daarom stelt hij voor dat er zou worden voorzien in een overgangsbepaling waarbij het plan wordt ingediend op 1 oktober en er een advies wordt verstrekt tegen 1 november.

Hij zal zich niet uitspreken over de procedures in het secundair onderwijs. Hij is wel bezorgd over een bepaling in artikel 110/6 van de Codex Secundair Onderwijs waarbij de campusgedachte wordt geformuleerd (zie artikel V.11 van het amendement nr. 1). Secundaire scholen kunnen ervoor zorgen dat ze voorrang geven aan leerlingen die uit hun basisscholen komen. Secundaire scholen kunnen dat doen, maar dan alleen als het LOP basisonderwijs daarmee instemt met een soort van dubbele meerderheid. Het LOP basisonderwijs moet dus stemmen over een onderwerp dat het secundair onderwijs aanbelangt. De helft van de onderwijspartners moeten instemmen en de helft van alle participanten. Hij hoopt dat dit de werkzaamheden van het LOP basisonderwijs niet zal verstoren. Hij verwacht dat er hierover moeilijk een consensus zal kunnen worden gevonden in Brussel.

Hij besluit dat de indieners van dit voorstel van decreet heel ambitieus zijn geweest en dat ze veel vertrouwen hebben in de LOP's. Hij denkt dat dit een belangrijke stap is in de goede richting. Voor Brussel werd een evaluatie opgemaakt over de sociale mix en de integratiegraden in de periode van 2001 tot 2011. Daaruit blijkt dat de segregatie vanaf 2007 getemperd werd. De scholen zijn dus iets meer gemengd. Deze regelgeving gaat een stapje verder in het nastreven van gelijke onderwijskansen.

4. Uiteenzetting van de heer Danny Pijls, coördinerend directeur Scholengemeenschap Katholiek Secundair Onderwijs Leuven

De heer *Danny Pijls*, coördinerend directeur Scholengemeenschap Katholiek Secundair Onderwijs Leuven, verduidelijkt dat hij grotendeels in eigen naam spreekt. Hij heeft de tekst van het voorstel van decreet immers pas op 16 juni ontvangen. De tekst is zeker nog niet grondig behandeld binnen het LOP Leuven basis en secundair onderwijs. Hij wil een aantal ervaringen delen met de aanwezigen, zal een aantal bedenkingen formuleren bij de voorrangregeling en een aantal praktische vragen formuleren.

Zijn scholengemeenschap is in 2007 van start gegaan met een callcenter, in het kader van een experimentele procedure. Deze procedure werd ernstig geëvalueerd door het onafhankelijke studiebureau *Tempera*, in opdracht van het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AgODi). De argumenten pro en contra zijn terug te vinden in de studie.

In de maand mei wordt een callcenteravond georganiseerd. Het is immers belangrijk dat ouders zich eerst goed kunnen informeren via informatieavonden. Als de voorrangregeling telkens twee tot zes weken in beslag zal nemen, dan zal men heel snel van start moeten gaan met de procedure. Dit jaar werden er aan de telefoon meer operatoren ingeschakeld dan vorig jaar. Zorgwekkend is echter de stijging van het aantal oproepen, van 30.000 in 2010 tot 40.000 in 2011 (zie tabel als bijlage, p. 31).

Welke gevolgen heeft het inschakelen van een callcenter op de capaciteit (zie tabel als bijlage, p. 31)? In 2011 was er in het secundair onderwijs een capaciteit van 1631 leerlingen. Door de voorrang, broers en zussen en campusleerlingen, is 38 percent van de capaciteit al ingevuld. Er is dus nog heel wat plaats, in alle studierichtingen. Via het callcenter komt een grote groep leerlingen binnen, ongeveer vijftig percent. Daarna zijn er nog plaatsen in elke studierichting, maar dat is niet altijd de school van eerste keuze. Na de tussenkomst van het callcenter waren er immers al zes scholen volzet en was er nog plaats in vijf scholen.

Een callcenter biedt een aantal voordelen. De heer Pijls zegt dat men erin geslaagd is om kampeertoestanden te voorkomen in Leuven. Via een centrale databank is men erin gelukt om dubbele inschrijvingen te vermijden. Het is een duidelijk systeem waarover ouders duidelijk geïnformeerd worden via brochures en via de website. Ook de kansengroepen worden geïnformeerd. Kansarmen worden ondersteund door groeperingen die hen uitleggen hoe het systeem werkt. Een voordeel is ook dat de chronologie van de binnenlopende oproepen tot op de milliseconde duidelijk is.

Er zijn ook een aantal nadelen verbonden aan het systeem van het callcenter. Het aantal oproepen neemt toe wat leidt tot veel stress bij ouders. De ouders schakelen andere mensen in om te telefoneren naar het callcenter. Op dit ogenblik is het nog niet mogelijk om te controleren wie er nu in feite telefoneert. Het zou goed zijn indien er maximaal vier of vijf mensen zouden telefoneren per leerling, maar de vraag is hoe men dat moet controleren. Wie een groot netwerk heeft, kan nu meer mensen inschakelen en maakt dus meer kans. Het element chronologie wordt dan minder belangrijk. Misschien kan het systeem van het callcenter wel worden bijgestuurd, maar het is op dit ogenblik nog niet duidelijk hoe dat zou moeten gebeuren.

Als het de bedoeling is om te contingency, is het dan ook de bedoeling dat vanuit het callcenter de vraag wordt gesteld of leerlingen beantwoorden aan de indicatoren? Dat zou heel ingewikkeld worden. Het inperken van de oproepen is volgens hem echt wel belangrijk.

Artikel 110/21 van de Codex Secundair Onderwijs spreekt over middelen ter ondersteuning. Hij is op dit vlak vragende partij. Niettemin is het LOP Leuven erin geslaagd het callcenter te organiseren voor minder dan 10.000 euro, tegen 400.000 euro in Antwerpen weliswaar met een zelf uitgebouwd informaticasysteem van database.

Leuven heeft ook ervaring met de campusgedachte. Op zich is dat een positieve ervaring. Er werden immers een aantal voorwaarden aan verbonden. Hij zal iets vertellen over de engagementsverklaring naar de basisscholen, over de evolutie van de leerlingenaantallen in de basisscholen van de campusscholen, over de instroom uit de periferie en over het evaluatieverslag van het LOP 2010-2011.

De argumenten voor de campusgedachte zal hij hier niet herhalen. Het engagement bestaat hierin dat de basisscholen van de campus geen aanzuigeffect wensen en er alles zullen aan doen om de groei van een neveninstroom tegen te gaan. Dat gebeurt door het bewaken van de leerlingenaantallen en door jaarlijks de maximumcapaciteit en de neveninstroom bekend te maken en door andere basisscholen hierover te informeren. Het gaat dus om een transparant beleid. Er is een overleggroep met de coördinerende directeurs van basis- en secundair onderwijs en met de voorzitters van LOP basisonderwijs en LOP secundair onderwijs. De dubbele meerderheid binnen het LOP basisonderwijs zoals voorgesteld in het amendement nr. 1 op het voorstel van decreet kan op die manier misschien overbodig worden gemaakt.

In een periode van een kleine tien jaar was er in de campusscholen nauwelijks een aangroei van de leerlingenaantallen (zie tabel en grafiek als bijlage, p. 32). Dat heeft te maken met dat engagement. De instroom uit de periferie, die begint in het vijfde leerjaar, was in september 2009 een dertigtal leerlingen, verspreid over 22 scholen op een totaal van 265 leerlingen in de campusscholen (zie tabel als bijlage, p. 32). Er is dus geen enkele basisschool leeggelopen. In het zesde leerjaar gaat het om nog minder leerlingen. Soms gaat het om een broer of een zus van een leerling die ingeschreven is in het secundair onderwijs.

In het najaar van 2010 heeft het LOP dit systeem geëvalueerd. Daarbij stelde men zich de vraag of het systeem in het nadeel van de GOK-leerlingen heeft gespeeld. Uit de evaluatie blijkt dat bij voorrang voor broers en zussen 12 percent GOK-leerlingen zijn, bij de campusleerlingen 18 percent en bij de leerlingen die instromen via het callcenter 12 percent (zie tabel als bijlage, p. 33). Het introduceren van de campusgedachte leidt dus niet tot een nadeel voor de GOK-leerlingen. 39 leerlingen, dat is 34 percent van 114 leerlingen, dat lijkt een groot getal, maar dat moet worden gerelativeerd. Er wordt opgesplitst in 1A en 1B (zie tabel als bijlage, p. 33). In het eerste leerjaar A schrijft slechts 4 percent van de leerlingen in na het callcenter. In het eerste leerjaar B is dat een groot aantal. Dat heeft vooral te maken met het feit dat getuigschriften basisonderwijs en adviezen vaak pas eind juni worden gegeven.

Een andere vraag die men zich kan stellen is of de wachtlijsten die in sommige scholen bestaan in het nadeel zijn van GOK-leerlingen. Blijkt echter dat slechts 6 percent van de leerlingen op een wachtlijst terechtkwamen (zie tabel als bijlage, p. 34).

Artikel 110/2, §1, van de Codex Secundair Onderwijs (ingevoegd via artikel V.7) bepaalt dat elke voorrangperiode minstens twee weken duurt. Het gaat dus om een lange procedure. Hij vraagt zich af of dat wel nodig is voor kinderen van het personeel en voor campusleerlingen. Deze procedure geldt voor de inschrijving. Hij wil weten of er ook voor het aanmelden twee tot zes weken moet worden uitgetrokken. Antwoord: blijkbaar niet. Hij vraagt zich ook af of dit niet lokaal kan worden geregeld.

Er is geregeld sprake van de dubbele meerderheid voor het LOP (zie artikel 110/6 van de Codex Secundair Onderwijs, ingevoegd via artikel V.11). Hij heeft in dat verband vorig jaar een minder fijne ervaring gehad. Vorig schooljaar was er discussie over die dubbele meerderheid. In juni 2010 werd dat geëxpliciteerd in de omzendbrief rond gelijke onderwijskansen en inschrijving in het secundair onderwijs. De dubbele meerderheid zou wel degelijk gaan om de ‘aanwezige’ participanten.

Contingentering (zie artikel 110/7 van de Codex Secundair Onderwijs, ingevoegd via artikel V.12) is op zich een goed voorstel omdat er expliciet keuzes worden gemaakt tussen GOK en niet-GOK. In het secundair onderwijs is het sinds enkele jaren echter niet meer duidelijk wie de GOK-leerlingen eigenlijk zijn. Alleen het aantal leerlingen binnen elke categorie is bekend. De verklaringen op eer gebeuren in het basisonderwijs en dat stroomt automatisch door naar het secundair onderwijs. Is het de bedoeling dat het callcenter daarnaar vraagt? Welk statuut kan een verklaring op eer dan hebben? Hoe kan men dat controleren? Dit is een praktisch probleem dat kan ontstaan.

Inzake capaciteit (zie artikel 110/9 van de Codex Secundair Onderwijs, ingevoegd via artikel V.15) wordt er gesproken over graden. In feite blijft het probleem echter beperkt tot het eerste jaar. Als dat niet het geval zou zijn, kan dit best binnen het lokaal overleg geregeld worden. Voor het secundair onderwijs is dit trouwens heel moeilijk te bepalen. Het heeft te maken met studiekeuzes en met de attestering van leerlingen eind juni.

Hij benadrukt dat er tijd nodig is om de nieuwe regelgeving te bespreken binnen het LOP, zeker als er een advies zou nodig zijn van het LOP basisonderwijs.

5. Uiteenzetting door de heer Walter Roggeman, directeur Sint-Jozef-Klein-Seminarie Sint-Niklaas

De heer *Walter Roggeman*, directeur Sint-Jozef-Klein-Seminarie Sint-Niklaas, veronderstelt dat de naam klein seminarie vaak geassocieerd wordt met een witte school. Hij is al directeur van deze school sinds 1985. In een stad met 10.000 leerlingen in het secundair onderwijs heeft een school een eigen inschrijvingsbeleid. Over de netten heen wordt er vrij goed samengewerkt, zonder al te veel regelgeving. Hij denkt dat er in Vlaanderen nog heel wat regio's zijn die niet de problematiek van Antwerpen, Gent en Brussel kennen en die dus niet zoveel nood hebben aan veel regelgeving. Er is een groot verschil tussen de problematiek van het basisonderwijs en die van het secundair onderwijs. Hij denkt dat er in het secundair onderwijs een twintigtal scholen is waar er problemen zijn. De vraag is of de 630 andere scholen ook moeten worden belast met heel deze regelgeving.

Hij staat ten volle achter de doelstellingen van dit voorstel van decreet, ook achter de bijkomende doelstellingen. Hij veronderstelt dat zijn collega's daar ook zo over denken. Eind juni 2010 werd vastgesteld dat er een tekort aan plaatsen was voor 1B. Op dat ogenblik was er al een school gezocht voor het inrichten van een bijkomende 1B-klas. Dat heeft te maken met verantwoordelijkheidszin en met onderlinge verstandhouding.

De nieuwe versie van het voorstel van decreet is eigenlijk nog slechter dan de vorige versie. De Vlor adviseerde om de regels voor de scholen die geen maximumcapaciteit bepalen ongewijzigd te laten. Voor het eerste leerjaar A is het misschien wenselijk dat deze regels gevolgd worden. Het is voor een school echter heel moeilijk om een maximumcapaciteit te bepalen voor het tweede leerjaar. Dat geldt zeker voor het technisch secundair onderwijs waar weinig leerlingen beginnen in het eerste jaar. Hij vraagt zich af of dat niet lokaal kan worden opgelost. Men dient te geloven in het beleidsvoerend vermogen van het LOP of van de lokale scholengroepen.

Hij denkt dat de voorrangregels voor broers en zussen en eigen personeelsleden en de dubbele contingentering haaks staan op een goede studiekeuzebegeleiding, die nochtans heel belangrijk is, zeker voor kansarmen. Vanaf het tweede semester wordt voor elke leerling een traject gevolgd dat uitmondt in een advies van de delibererende klassenraad van juni. In Sint-Niklaas begint men na de paasvakantie met de inschrijvingen. Daardoor hebben de basisscholen hun procedure moeten vervroegen. Binnen het secundair onderwijs is dat echter onmogelijk als men nog niet alle studieresultaten van het hele schooljaar kent en er nog geen attest werd uitgereikt door de delibererende klassenraad. Dan pas gaan ouders op zoek naar een basisoptie voor het tweede jaar. Als er ook in de tweede en de derde graad voorrang moet worden gegeven en als daarvoor na 30 juni minstens twee weken moeten worden gereserveerd, dan kunnen de inschrijvingen voor de andere leerlingen pas beginnen in augustus. Nochtans zorgt deze werkwijze niet voor extra kansen voor bepaalde leerlingen.

Wie in een niet-LOP gebied woont, kan zijn kind nochtans probleemloos naar een school buiten het LOP-gebied Sint-Niklaas sturen. Zo ontstaat er een vlucht naar scholen buiten het LOP-gebied. Bij de inschrijving is het onduidelijk of het al dan niet gaat om een indicatorleerling, wat nochtans van belang is voor de dubbele contingentering. Zijn er, als iedereen wordt ingeschreven, sancties mogelijk voor directeurs die de regelgeving niet volgen en inschrijven vanaf de eerste dag?

6. Uiteenzetting door de heer Joël Boussemaere, Organisatie Directeurs Vlaams Basisonderwijs (ODVB)

De heer *Joël Boussemaere* van de Organisatie Directeurs Vlaams Basisonderwijs verduidelijkt dat zijn organisatie alle onderwijsnetten vertegenwoordigt. Ze verdedigt de belangen van de directies, maar daarbij houdt ze altijd het belang van het kind in het achterhoofd.

Hij stelt vast dat er opnieuw een belangrijk document wordt voorgelegd dat heel wat gevolgen heeft voor de organisatie binnen de school. De directeurs moeten zich die procedure snel eigen maken en uitvoeren.

Dit voorstel brengt voor de werkvloer zeker geen vereenvoudiging, laat staan een planlastvermindering. De inschrijving zal er niet gemakkelijker op worden. De scholen worden overstelpt met steeds meer regeltjes en betutteling. De onderwijsleiding beseft meestal niet hoe de nieuwe decreten op de werkvloer ten uitvoer moeten worden gebracht. Niettemin probeert ODVB positief mee te denken en dit voorstel op zijn waarde in te schatten.

ODVB vindt het positief dat het Vlor-advies heel sterk werd opgevolgd. Naar aanleiding van de bekendmaking van de eerste versie heeft ODVB een bevraging doorgevoerd. Het zou goed zijn om bij de uitvoering van het nieuwe decreet rekening te houden met de opmerkingen van directies.

De ODVB verheugt zich erover dat de aanmelding nu een plaats krijgt binnen het reguliere inschrijvingsrecht. De besluiten van 2 en 9 februari kan ODVB onderschrijven.

Inzake de legistieke en inhoudelijke context vindt ODVB het goed dat de dubbele bepalingen omtrent het ondersteuningsaanbod in het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I worden geschrapt. ODVB betreurt dat de lokale overlegplatforms geen betere taakomschrijving kregen.

Met betrekking tot de uitgangspunten stelt ODVB vast dat het principe van de basisschool onder de kerktoren wordt verlaten. De vrees bestaat dat dit de voorbode kan zijn van het opdoeken van kleine plaatselijke scholen waarbij men de kinderen zal laten verhuizen naar grotere scholen in plattelandsdorpen. Dit kan toch niet de bedoeling zijn. Ook de autochtone kinderen hebben recht op goed onderwijs in hun eigen omgeving.

Het is positief dat de methodescholen ook hun verantwoordelijkheid moeten nemen en dat de sociale mix op een andere manier wordt bekeken. Het is goed dat de afstand tussen de school en de werkplaats van de ouders een mogelijk ordeningscriterium wordt. Scholen die voor dit ordeningscriterium kiezen, richten zich echter niet op de buurt.

ODVB ondersteunt de beslissing om het inschrijvingsrecht op een andere manier aan te pakken in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Al de scholen bepalen hun capaciteit. Hopelijk worden de modaliteiten om deze transparantie waar te maken tijdig en duidelijk gerealiseerd. Het is goed dat scholen de capaciteit tot op het niveau van het leerjaar – in het lager onderwijs – en tot op het geboortjaar – voor het kleuteronderwijs – kunnen bepalen. Een aanmeldingsregister en een inschrijvingsregister voor de mededeling van de weigering worden opgelegd. ODVB hoopt dat het inschrijvingsbeleid hiermee definitief wordt.

Het is positief dat er een minimumduur komt voor voorrangperiodes. Via het LOP en de gemeentebesturen kunnen de scholen op een eerlijke manier met elkaar communiceren.

De beoogde doelen kunnen worden bevorderd door een aanmeldingsperiode. Zo wordt het mogelijk de kinderen in te schrijven op een ander moment en een evenredige verdeling te realiseren. Het is goed dat de aanmeldingsprocedures niet worden veralgemeend. In heel wat gemeenten bestaat er immers geen capaciteitsprobleem in het onderwijs.

ODVB vindt het positief dat niet-LOP-gemeenten nu ook een middel hebben om initiatieven te nemen. De voorwaarde moet zijn dat alle scholen moeten meewerken indien er een vraag komt van bepaalde schoolbesturen. Op dit ogenblik bestaat daarover geen duidelijkheid. ODVB is ook tevreden dat binnen het LOP vooraf duidelijke regels moeten worden vastgelegd over de te volgen procedure. ODVB vindt het goed dat de lokale autonomie wordt aangemoedigd. Niet alles kan geregeld worden op het Vlaamse niveau.

ODVB vraagt zich af hoe de ordening binnen aanmeldingsprocedure in de praktijk zal verlopen. De leerlingen moeten worden ingeschreven volgens vier ordeningsgroepen. ODVB is benieuwd hoe het nieuwe verplichte inschrijvingsregister er zal uitzien. ODVB is wel tevreden dat na de aanmeldingsprocedure voor iedereen het chronologische principe zal worden gehanteerd.

Inzake de gehanteerde prioritaire ordeningsgroepen merkt hij op dat in de voorwaarde Nederlandstalig diploma van het secundair onderwijs het woord minstens werd toegevoegd.

ODVB vindt het goed dat de huidige regeling geldig blijft voor de inschrijving bij de overgang van een autonome kleuterschool naar een lagere school en van een autonome eerste graad secundair onderwijs naar een tweede graad secundair onderwijs indien een of meerdere vestigingsplaatsen gelegen zijn binnen eenzelfde of aaneensluitende kadastrale

percelen. Het is niet nodig om van de jongeren van dezelfde campus een voorrangsgroep te maken. Zij worden nu beschouwd als reeds ingeschreven leerlingen.

ODVB steunt de dubbele contingentering bij inschrijvingen en aanmeldingen. Voor alle betrokken scholen geldt hetzelfde ordeningscriterium of dezelfde combinatie van Ordeningscriteria. ODVB is wel tevreden dat een gemotiveerde afwijking mogelijk is. De voorrangsgroepen komen op de eerste plaats.

ODVB vindt het correct dat een kind dat in twee of meerdere scholen gunstig gerangschikt is, de school moet aanvaarden waar hij of zij het hoogst op de keuzelijst staat.

ODVB vindt het goed dat de regeling in het schoolreglement en eventueel in het pedagogisch project wordt opgenomen. De eerste schooldag van februari wordt de start van de inschrijvingsperiode. De scholen waarvoor de regels in verband met het inschrijvingsrecht niet gelden mogen inschrijven vanaf 1 september, op voorwaarde dat geen enkele leerling geweigerd wordt omwille van de overschrijding van de capaciteit. Dat is positief.

ODVB vindt het logisch dat het criterium ‘thuis taal niet-Nederlands’ verdwijnt als afzonderlijke indicator voor het verkrijgen van voorrang.

De heer Boussemaere gaat verder nog even in op de bevraging van ODVB over de eerste versie van het voorstel van decreet. Op de vraag of men al op de hoogte was van de nieuwe inschrijvingsregeling antwoordde 70 van de 91 betrokken directies positief. Op de vraag of men akkoord ging met de nieuwe regeling antwoordden 58 van de 73 reagerende directies negatief. 70 van de 76 respondenten gingen ervan uit dat de sociale mix door deze regeling niet zou verbeteren. 40 van de 76 respondenten waren van oordeel dat autochtone kinderen worden achtergesteld. 68 op de 80 directies vinden het goed dat de kinderen van personeel voorrang krijgen. Toch is 52 van de 78 directies het niet eens met de stelling dat modale Vlaamse kinderen zonder broers of zussen, wier ouders geen leerkracht zijn, zich niet meer zullen kunnen inschrijven in de school van hun keuze, terwijl er geen probleem is voor kinderen van allochtonen wier broers en zussen al in de school naar keuze ingeschreven zijn. 59 van de 75 respondenten vond dat de nieuwe regeling niet hanteerbaar is.

Hij vermeldt ook enkele commentaren van de leerkrachten. Een commentaar was dat de betutteling steeds verder gaat. Er werd ook opgemerkt dat autochtonen de scholen in de steden steeds meer ontvluchten waardoor de gezonde mix meer dan ooit ver te zoeken zal zijn.

Een andere opmerking was dat het GOK-decreet in vraag gesteld moet worden. Men vraagt zich af wat de bevindingen zijn over dit decreet. Op al deze vragen wil men een antwoord vooraleer er nieuwe decreten worden ingevoerd met ingewikkelde inschrijvingsprocedures.

Een andere directeur merkt op dat een van de essentiële plichten van ouders voor de inschrijving is zich informeren over het schoolwerkplan van de school. Met deze regeling krijgen regeltjes en percenten voorrang op het akkoord met een pedagogisch project.

De wachtrijen verdwijnen niet, merkt iemand anders op, ze worden weggemoffeld in computers. Zo kunnen ze niet meer in beeld worden gebracht door de media. Voor de politiek zijn de wachtrijen dus van de baan. Er is echter niets veranderd. De directies zitten met een enorme bijkomende administratieve last en zijn een heel jaar bezig met het in- en inschrijven van leerlingen die dan toch nog net een plaatsje kregen in een school van hogere voorkeur. Of dit ook het pedagogisch comfort van leerling en leerkracht ten goede komt is geen bekommernis van de politiek.

Een andere directie vindt het onbegrijpelijk dat deze minister het GOK-beleid manu militari wil opdringen op een ogenblik dat het in alle ons omringende landen wordt afgebouwd.

Een directeur vraagt zich af hoe het zit met de grondwettelijke vrijheid van onderwijs als een softwareprogramma kan bepalen waar een kind zal naar school gaan. Vrijheid van onderwijs impliceert volgens hem ook de keuzevrijheid van de ouders voor gelijk welke school, voor gelijk welk net, voor gelijk welk kind, onafhankelijk van zijn afkomst of omstandigheid. Het kan niet zijn dat men kinderen omwille van een of andere reden een voorkeursbehandeling geeft bij het inschrijven.

Het huidige systeem werkt niet, wordt opgemerkt. Van de dertien kinderen – geboren in 2009 – op de wachtlijst zijn er twaalf van allochtone afkomst. Het systeem is te ingewikkeld en is erg belastend voor de scholen. Er zijn in het basisonderwijs meer en meer moeilijk hanteerbare regelingen.

Een directeur stelt dat zijn school een plattelandsschool is, waar allochtonen nog als iets exotisch worden beschouwd. Toch vragen ouders bij de inschrijving of er toch niet te veel allochtonen in de klasjes zitten. Als de betrokken directeur dan vraagt wat het bezwaar is, antwoorden zij meestal dat zij op zoek zijn naar witte scholen en dat ze niet willen dat het niveau naar beneden gaat.

Nog een directeur vraagt of het niet de taak van de school is om elk kind te begeleiden naar zijn of haar mogelijkheden? Elke school zou zelf moeten kunnen uitmaken wanneer het draagvlak bereikt is. Daarvoor wordt terecht een grondige motivering gevraagd. Een school die elk kind centraal stelt en rekening houdt met een gezond personeelsbeleid zal eerst alle organisatorische en pedagogische mogelijkheden benutten. Slechts als de kinderen en de leerkrachten bedreigd worden in hun mogelijkheden, is het maximum draagvlak bereikt.

7. Uiteenzetting door de heer Marc Van den Brande, secretaris-generaal Vlaams Verbond van het Katholiek Basisonderwijs (VVKBaO)

De heer *Marc Van den Brande*, secretaris-generaal van het Vlaams Verbond van het Katholiek Basisonderwijs, stelt dat het moeilijk is om goede wil, gezond verstand en pedagogische zorg te verwerken in een voorstel van decreet. Dit was echter een verdienstelijke poging. Basisonderwijs en secundair onderwijs zullen bijvoorbeeld worden geregeld door twee aparte decreten. Hij vraagt zich wel af of de regeling voor het secundair onderwijs niet al te veel op die voor het basisonderwijs geïnspireerd is. Hij zal in zijn uiteenzetting aandacht besteden aan de verschillende niveaus.

Binnen het basisonderwijs is men tevreden omdat het advies van de Vlor grotendeels gevolgd is. Er zijn echter enkele fundamentele bedenkingen. Hij gaat uit van de streefdoelen waarover de verschillende netten het eens waren. Het basisonderwijs moet in de eerste plaats een buurtschool zijn die een afspiegeling vormt van de buurt. Daarbij wordt uiteraard rekening gehouden met de vrije schoolkeuze. Bij de aanhef van de toelichting wordt echter gezegd dat dit principe niet absoluut kan zijn. Sommige scholen kunnen dus rekruteren uit een bredere regio dan de buurt: methodescholen, topsportscholen, scholen gericht op een beperkte geloofsgemeenschap, neutraal onderwijs en zelfs scholen met een specifieke werking zoals kangoeroeklassen en extra curriculaire aanbod. Dat werd geoperationaliseerd via de afwijking in de ordeningscriteria in het LOP. Daarbij dient men zich vragen te stellen. Het feit dat bepaalde scholen zich op basis van een aantal argumenten hieraan kunnen onttrekken, hypothekeert volgens hem de hele discussie over het nastreven van een sociale mix. Dat kan leiden tot een onderwijs met twee snelheden. Misschien kan men ervan uitgaan dat alle katholieke scholen methodescholen zijn waardoor de katholieke scholen een globale afwijking kunnen vragen binnen de LOP's.

Een tweede bedenking houdt verband met de behoefte aan vereenvoudiging. Hij stelt de start van de inschrijvingen best voor alle scholen dezelfde is.

Een andere opmerking betreft de verschillende voorrangperiodes. Er werd al geprobeerd om de voorrangperiodes zo goed mogelijk op elkaar te laten aansluiten en om ze gedeeltelijk te laten overlappen. Het VVKBaO vindt dat de voorrangperiode zo kort mogelijk dient te zijn. Dat is eenvoudiger voor de ouders en voor de directies. Het nieuwe voorstel blijft echter werken met een reeks voorrangperiodes en met regionale verschillen.

Een ander moeilijk punt is dat de dubbele contingentering ondergraven wordt door het amendement nr. 1. Het VVKBaO is voorstander van een transparant en uniform inschrijvingssysteem dat leidt tot een betere sociale mix. Daarom hebben de verschillende onderwijsnetten een gezamenlijk voorstel gedaan rond dubbele contingentering. De voorliggende tekst hanteert een vrije interpretatie van dat systeem. Er zou namelijk een verschil gemaakt worden tussen de LOP-gemeenten en de niet-LOP-gemeenten. Het systeem van de dubbele contingentering buiten de LOP-gemeenten blijft ervan uitgaan dat scholen eerst tien percent meer GOK-leerlingen moeten tellen dan het gemiddelde in de gemeente vooraleer ze zich mogen richten op de leerlingen die niet op de GOK-indicatoren scoren. Dit ondergraaft de dubbele contingentering. Het VVKBaO is voorstander van een algemeen systeem, dat geldt voor alle gemeenten.

Het VVKBaO heeft het moeilijk met het wegvallen van de thuistaal als indicator. Dit stemt trouwens ook niet overeen met de bestaande indicatoren inzake werkingsmiddelen en met de indicatoren die in het toekomstige decreet Omkadering basisonderwijs wellicht zullen worden gehanteerd. Het wegvallen van dit criterium kan in de Vlaamse Rand ook de instroom van Franstaligen vergroten. Op dit ogenblik heeft een derde van de scholen van het VVKBaO in de Vlaamse Rand minder dan 55 percent Nederlandstaligen. Van de instromende peuters is 31 percent Franstalig. Hij denkt dat het hanteren van 'thuistaal niet-Nederlands' als indicator dit probleem kan oplossen. Daarom had het VVKBaO dit standpunt ook ondersteund in de Vlor. Zo niet moet er worden gestreefd naar het systeem dat op dit ogenblik al bestaat in Brussel.

De heer Van den Brande stelt vast dat het begrip leerjaar, dat in 1997 werd afgeschaft, opnieuw geïntroduceerd zou worden in het decreet basisonderwijs. Het VVKBaO verkiest de term leerlingengroep. In de toekomst zullen de scholen wellicht moeten evolueren naar nieuwe groeperingsvormen. Daarom moet men de scholen er niet toe aanzetten om terug te grijpen naar het systeem van leerstofjaren.

Voor het basisonderwijs heeft hij ook problemen met de regeling voor anderstalige nieuwkomers. Hij vindt het geen goed idee om deze nieuwkomers telkens samen te zetten in een leerlingengroep. Hij denkt dat de scholen met de indicator 'thuistaal niet-Nederlands' binnen de dubbele contingentering invloed krijgen op de instroom en een beleid kunnen voeren rond dat thema.

Voor het secundair onderwijs verwijst de spreker onder meer naar de tussenkomst van de heer Walter Roggeman die de verschillen met het basisonderwijs duidelijk belicht heeft.

Het verschil tussen LOP- en niet-LOP-scholen in het secundair onderwijs wordt volgens hem problematisch. De niet-LOP-scholen hebben een redelijk grote vrijheid. De LOP-scholen moeten duidelijke afspraken maken, onder meer over de capaciteitsverhoging, de dubbele meerderheid bij aanmeldingsprocedures en het toepassen van de dubbele contingentering.

De vorige sprekers hebben niet gezegd dat de ouders wat het secundair onderwijs betreft de inschrijvingsvoorwaarden voor akkoord met het pedagogisch project niet meer zouden moeten tekenen. Voor het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs (VSKO) is

het akkoord gaan met het pedagogisch project essentieel voor de inschrijving in een school waarvan de werking geïnspireerd wordt door de christelijke levensvisie. In het basisonderwijs wordt die ondertekening wel nog expliciet gevraagd.

Het buitengewoon onderwijs werd in de Vlor in eerste instantie niet behandeld. Er wordt gewoon akte genomen van het feit dat ook in de toelichting aan bod komt, namelijk dat het buitengewoon onderwijs niet inbegrepen wordt in de nieuwe reglementering. In het voorstel wordt het echter wel mee inbegrepen. Het nieuwe inschrijvingsbeleid in het basisonderwijs zou dus worden doorgetrokken naar het buitengewoon onderwijs. Dat moet leiden tot een aantal nieuwe maatregelen voor het buitengewoon onderwijs waar vragen bij rijzen. Het gaat minder om de broers en zussen en om de kinderen van het personeel en om de Nederlandstaligen in Brussel. Daar is het doortrekken van de parallel met het gewoon onderwijs te verdedigen, met dien verstande dat de inhoud van deze reglementering voor het buitengewoon onderwijs eigenlijk een lege doos is. De maatregel voor de terugkeer na de speelleerklas is totaal nieuw. Dit kan verantwoord worden omdat het om een tijdelijke maatregel gaat. Er moet altijd een terugvalpositie kunnen zijn in het gewone basisonderwijs. Minder evident is de terugkeer van gon-leerlingen (gon: geïntegreerd onderwijs). Dit is contraproductief in het licht van het streven naar een maximaal en definitieve integratie en een inclusie. Het creëert ook een ongelijkheid ten aanzien van die gon-leerlingen die niet eerst in een school voor buitengewoon onderwijs zijn geweest. Het is niet duidelijk hoe deze garantie moet worden geboden en hoe discussies tussen ouders en school over dit onderwerp kunnen worden voorkomen.

Hij besluit dat het moeilijk is om goede wil, gezond verstand en pedagogische zorg te vertalen in een decreet. Het voorliggende amendement nr. 1 op het voorstel van decreet biedt uitgangspunten, maar het moet volgens hem zeer zwaar worden bijgestuurd.

8. Uiteenzetting door de heer Bob Loisen, Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap (OVSG)

De heer *Bob Loisen*, Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap, deelt mee dat zijn organisatie geprobeerd heeft het amendement nr. 1 op het voorstel van decreet grondig door te nemen. Dit amendement werd afgetoetst aan het standpunt dat werd ingenomen naar aanleiding van het oorspronkelijke voorstel van decreet en aan het Vlor-advies dat unaniem werd goedgekeurd.

OVSG staat positief tegenover de nieuwe elementen in het geamendeerde voorstel van decreet. Er werd rekening gehouden met een aantal belangrijke principes, in de eerste plaats met het algemeen principe school in de buurt. Hij sluit zich wel aan bij de opmerking van de heer Marc Van den Brande dat men dreigt terecht te komen in een systeem met twee snelheden als school in de buurt niet mag worden gehanteerd als een absoluut principe. OVSG vindt het positief dat de sociale mix en de sociale cohesie opnieuw duidelijk worden opgenomen als principe. Het gaat daarbij vooral om de sociale mix als middel om de doelstelling van de sociale cohesie te bereiken. Sociale cohesie wordt daarbij gezien als sociale samenhang, verbondenheid en betrokkenheid.

OVSG vindt het ook een goede zaak dat de scholen niet verplicht zijn voorrangregels te hanteren als er in de regio geen capaciteitsproblemen zijn. OVSG staat ook achter de beslissing om de aanmeldingsprocedures niet te veralgemenen en om de nieuwe aanmeldingsprocedures te laten toetsen door de Commissie inzake Leerlingenrechten.

Toch formuleert hij ook enkele aandachtspunten. Een decreet moet transparant zijn en moet eenduidig interpreteerbaar zijn. Het blijft echter een complexe en technische materie. Dit zal veel toelichting en duiding naar de schoolbesturen vergen. De OVSG zal op dit vlak zijn rol opnemen. Het zou goed zijn als er ook een brochure zou worden uitgewerkt die de materie van het inschrijvingsrecht en van het inschrijvingsbeleid verduidelijkt voor

alle betrokkenen. Op basis van een dergelijke brochure kan dan eventueel nog informatie worden verspreid die aangepast is aan de lokale situatie. De integratie in niveaudecreten komt de vereenvoudiging van de regelgeving ten goede.

Institutionele bepalingen, in het bijzonder met betrekking tot de LOP's, worden buiten de scope van het decreet gehouden. Het argument daarvoor is terug te vinden in doorbraak 68 van het witboek Interne Staatshervorming. Daarom hecht OVSG veel belang aan die besprekingen, zeker wanneer het gaat om de doorbraak 68, namelijk de afstemming van het LOP, de onderwijsraden en de lokale taskforce Capaciteit. De lokale draagkracht is heel belangrijk. Op dat vlak spelen de Vlaamse gemeenten in Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een belangrijke regierol. OVSG hecht veel belang aan omgevingsanalyses en aan een grondige kennis van de lokaliteit. Het kan niet dat men een nieuwe woonwijk plant zonder ook na te gaan of er wel een school is in die buurt. In dat verband is een jaarlijkse evaluatie van de doelstellingen van het LOP belangrijk.

Het bepalen van de capaciteit is belangrijk in het licht van het monitoren van die capaciteit, vooral vanuit preventief oogpunt. In het GOK-decreet had de capaciteitsbepaling te maken met aspecten van veiligheid. In dit voorstel van decreet wordt het begrip capaciteit niet omschreven. OVSG vraagt zich af of een schoolbestuur dat de capaciteit van de school wil verhogen door het in gebruik nemen van bijkomende lokalen de goedkeuring van het LOP nodig heeft. Misschien kan de autonomie van het schoolbestuur hier spelen.

OVSG vindt het positief dat de voorrangregeling voor broers en zussen gehandhaafd blijft. In verband met de regel dat er in de scholen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest minstens 55 percent Nederlandstaligen dienen te zijn merkt hij op dat de essentiële opdracht is dat het karakter van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel wordt behouden. Door de maximum 45 percentregel lijkt er een betere verdeling te ontstaan. Het zou niet goed zijn indien er in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest enkele scholen zouden zijn met veel Nederlandstalige leerlingen en heel veel scholen met alleen anderstalige leerlingen. Dan wordt er volgens hem een hypotheek gelegd op het Nederlandstalig karakter van het Nederlandstalig onderwijs in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

OVSG onderschrijft het systeem van de dubbele contingentering inzake GOK of niet-GOK. OVSG is het ook eens met de opmerking van de heer Van den Brande dat het beter is niet met het systeem te werken dat scholen in niet-LOP-gemeenten eerst tien percent meer GOK-leerlingen moeten tellen dan het gemiddelde in de gemeente vooraleer ze zich zouden mogen richten op niet-GOK-leerlingen. Dat was ook de filosofie van het Vloradvies. Als een school geen capaciteitsproblemen heeft, dan schrijft ze gewoon iedereen in. Ze kan immers niet weigeren.

OVSG is het nooit eens geweest met de voorrang voor campusleerlingen bij de overgang van het basisonderwijs naar het secundair onderwijs. Er is echter in positieve zin bijgestuurd door afbakening binnen een LOP-gebied te stellen. OVSG vindt het ook goed dat er een positief advies met dubbele meerderheid moet worden gegeven door het LOP basisonderwijs.

Inzake het bepalen van de capaciteit voor de leergroep anderstalige nieuwkomers sluit hij zich aan bij de opmerkingen van de heer Jean Pierre Verhaeghe. Dat is een goede zaak. 'Thuistaal niet-Nederlands' is geen indicator voor de GOK-voorrangsgroep. Dat moet goed worden opgevolgd, want het kan diverse gevolgen hebben, naargelang de context. In de Vlaamse Rand zal het bijvoorbeeld andere consequenties hebben dan elders in Vlaanderen.

De artikelen II.6 en II.8 waarover de heer Verhaeghe het had zijn volgens hem voor interpretatie vatbaar. Scholen die geen capaciteitsproblemen hebben en die er wellicht ook geen

zullen hebben in de toekomst, kunnen vanaf 1 september beginnen met de inschrijvingen. In artikel II.6 is sprake van 1 februari, in artikel II.8 van 1 september. Hij vindt dat broers en zussen vóór 1 februari moeten kunnen worden ingeschreven. Dat doet geen afbreuk aan de gelijke kansen van de kinderen.

In het buitengewoon onderwijs zijn geen wijzigingen voorzien, in die zin dat een grondige bespreking nodig is voor de capaciteitsbepaling van het buitengewoon onderwijs. De ordeningscriteria zijn positief voor het basisonderwijs. Hij blijft bij het standpunt dat een telefonische aanmelding evenmin een objectief criterium is. In verband met de timing vraagt hij zich af of het haalbaar is om dit systeem in te voeren vanaf 1 september 2011. In het geamendeerde voorstel van decreet werden geen overgangsmaatregelen opgenomen. Het is trouwens onduidelijk of overgangsmaatregelen mogelijk zijn. Hij denkt dat het tijd vergt om elektronische aanmeldingsprocedures om te zetten in het systeem van de dubbele contingentering.

9. Uiteenzetting door de heer Luc De Man, adviseur-coördinator Pedagogische Begeleidingsdienst GO! (Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap)

De heer *Luc De Man*, adviseur-coördinator Pedagogische Begeleidingsdienst GO! (Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap), is tevreden dat de inschrijvingsproblematiek door vertegenwoordigers van de samenleving wordt aangepakt. Uit de toelichting blijkt dat sociale mix een onderwijskundig voordeel heeft. Het gaat dus niet alleen om de cohesie.

GO! streeft naar gelijke onderwijskansen. Ons onderwijs behaalt goede resultaten, maar is niet goed in het geven van gelijke kansen aan mensen. Als de overheid niet optreedt zal er een tweesporensamenleving ontstaan. Het verheugt hem dat er al een en ander veranderd is sedert er in 2006 maatregelen werden genomen. In zijn contacten met scholen van allerlei netten en met de verschillende koepels heeft hij alle mogelijke sociale uitsluitingsmechanismen leren kennen, de expliciete en de impliciete. Hij vindt het positief dat het voorliggende voorstel van decreet daarvan minstens een aspect behandelt. GO! staat achter het consensusvoorstel van de Vlor, maar heeft een aantal eigen accenten gelegd die ook terug te vinden zijn in het geamendeerde voorstel van decreet.

Hij somt de accenten op die GO! heeft gelegd. Een eerste is transparantie. Op dat vlak is er nog heel wat werk aan de winkel. Hij zal de argumenten van de vorige sprekers niet herhalen.

GO! kan ermee akkoord gaan dat scholen met een capaciteitsprobleem of een probleem van afstemming een aanmeldingsprocedure moeten hebben. GO! is voorstander van een centraal aanmeldingsregister. GO! is blij met de toevoeging in het amendement nr. 1 dat de voortgang van het leerproces waarbij een verandering van vestigingsplaats noodzakelijk is, niet kan worden gestuit.

Hij stelt vast dat de regels voor scholen in een LOP-gebied heel strikt zijn. Daarbuiten kunnen de scholen doorgaan met de sociale uitsluitingsmechanismen die ze voorheen al hanteerden. GO! stelt voor om voor alle scholen, of ze nu tot een LOP behoren of niet, een centrale aanmelding te doen en de nodige maatregelen te treffen om het principe van de sociale mix te handhaven.

Net als de andere partners heeft GO! het moeilijk met de voorrang van 55 percent Nederlandstaligen in Brussel. Dat kan zorgen voor een kansrijke invulling. In de nieuwe tekst staat dat minstens één ouder minstens het Nederlandstalig diploma secundair onderwijs moet hebben. Zo zouden mensen die in het buitenland een hoog diploma hebben behaald en die in ons land een enkel diploma hebben behaald, al een voorrang kunnen krijgen. Hij betreurt ook dat Nederlandstaligheid en GOK-indicatoren niet kunnen samengaan. GO! meent dat de 55 procentregeling op haar effecten zou moeten worden onderzocht.

Dit staat ook in het Vlor-advies. Dat percentage moet worden ingevuld door een beperkt aantal Nederlandstaligen. Bepaalde scholen zullen die leerlingen aantrekken. Heel wat Nederlandstaligen en Franstaligen trekken weg uit Brussel naar de Vlaamse Rand.

GO! is voorstander van de dubbele contingentering en stelt voor om dit uit te breiden tot de niet-LOP-gebieden. Zo zou het parlement een sterk signaal kunnen geven dat de sociale mix voor alle scholen een maatschappelijke opdracht is. Het is ook mogelijk om vooruit te kijken naar toekomstige ontwikkelingen, zowel demografische ontwikkelingen als mogelijke capaciteitsproblemen. Bovendien krijgt men een zicht op de manier waarop de sociale mix in Vlaanderen uitgewerkt wordt.

GO! heeft het moeilijk met het artikel dat bepaalt dat buiten het werkingsgebied van een LOP de voorrang van niet-GOK-leerlingen alleen kan op voorwaarde dat de relatieve aanwezigheid met tien percent wordt overschreden. GO! meent dat de voorrang voor niet-GOK-leerlingen al mogelijk zou moeten zijn zodra men het regionaal gemiddelde bereikt.

GO! betreurt dat de voorrang voor leerlingen van dezelfde campus behouden is. De Vlor had dat punt nochtans negatief geadviseerd. Dit kan leiden tot strategische keuzes en een leegloop van de landelijke basisscholen. Ouders gaan bij de inschrijving van een kleuter al kiezen voor een secundaire school. Ouders die kiezen voor een basisschool waaraan geen secundaire school verbonden is, worden later sterk beperkt in hun keuze voor een secundaire school. Heel wat ouders zullen in de loop van het basisonderwijs hun kind van school laten veranderen. Secundaire scholen die een campus delen met een basisschool hoeven niet meer te werken aan desegregatie. Zij kunnen de verantwoordelijkheid hiervoor afschuiven op de aangrenzende basisschool.

Wat de start van de inschrijvingsperiode betreft – op de eerste schooldag van februari voor het basisonderwijs, de eerste graad secundair onderwijs en het buitengewoon onderwijs en voor de tweede en de derde graad en de leertijd de eerste schooldag na de paasvakantie –, kan GO! akkoord gaan met een verschuiving van de start van de inschrijvingen van september naar februari, maar pleit GO! voor zoveel mogelijk uniformiteit, dus voor een enkele datum.

Het inschrijvingsregister zorgt voor duidelijkheid en transparantie. Dit moet een centraal inschrijvingsregister worden zodat dubbele inschrijvingen onmogelijk worden en zodat het duidelijk wordt waar de leerlingen van een bepaalde regio ingeschreven zijn. Overleg moet uitwijzen of dit op regionaal of op provinciaal niveau moet worden geregeld.

GO! betreurt dat de aanmeldingen alleen telefonisch zouden kunnen. Op dit vlak zou men best rekening houden met het Vlor-advies.

Hij besluit dat dit voorstel van decreet een stap in de goede richting is.

10. Gedachtewisseling

10.1. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer *Jos De Meyer* stelt dat het gaat om een complex voorstel van decreet met heel wat maatschappelijke gevolgen. De negen bevoorrechte sprekers geven soms verschillende interpretaties aan dezelfde artikelen. Ook de indieners geven de indruk dat ze het niet met elkaar eens zijn. Dit complexe decreet dient echter toegepast te worden in de praktijk. In het beste geval wordt dit decreet einde september 2011 gestemd in de plenaire vergadering. Indien het echter gestemd wordt zoals het nu voorligt, dan zou het ingaan op 1 september 2011. Het juridische probleem moet niet in deze vergadering worden besproken. Hij vraagt zich af of de negen bevoorrechte getuigen goede argumenten hebben om het decreet te laten ingaan op 1 september 2011 of op 1 september 2012. In het laatste geval

zouden er in de maand september nog verfijningen worden doorgevoerd op basis van de elementen die in deze hoorzitting aan bod zijn gekomen. Een van de sprekers merkte op dat het belangrijk was dat er aan de schoolbesturen en aan de LOP's veel duiding wordt gegeven bij dit decreet. Hij is het daarmee eens. Een groot maatschappelijk draagvlak voor dit decreet is heel belangrijk. Hij wil dus weten welke argumenten er zijn voor een start op 1 september 2011 en voor een start op 1 september 2012.

Mevrouw *Irina De Knop* stelt vast dat ook de sprekers, die erg onderlegd zijn in deze materie, de inhoud van dit voorstel van decreet niet altijd correct zouden geïnterpreteerd hebben. Ze veronderstelt dan ook dat er ook bij de scholen interpretatieproblemen zullen rijzen. Het onderscheid tussen de LOP-scholen en de niet-LOP-scholen zou volgens sommige sprekers moeten verdwijnen. Zij vraagt aan de heer De Man wat volgens hem de voordelen en de nadelen zijn van een dergelijke reglementering. Ze wil ook weten wat de meerwaarde is van de indicator 'thuis taal niet-Nederlands' binnen het systeem van de dubbele contingentering. Welk effect zou het schrappen van deze indicator hebben op de Vlaamse Rand?

Hoe zorgt men ervoor dat alle scholen verantwoordelijkheid opnemen voor een goede verhouding tussen Nederlandstaligen en niet-Nederlandstaligen? Welk alternatief ziet men voor het voorliggende voorstel?

Mevrouw *Sabine Poleyn* stelt vast dat de heer Pijls cijfers heeft gegeven over de instroom uit de periferie in september van de jaren 2009 en 2010. Ze vraagt of hij ook cijfers heeft over de daaraan voorafgaande jaren.

De heer *Paul Delva* maakt uit de cijfers van de heer Pijls op dat er in september 2009 op een totaal van 265 leerlingen een instroom was van 30 leerlingen in het vijfde leerjaar. Dat is tien percent. In het zesde leerjaar gaat het om achttien percent. Als het in al deze gevallen gaat om leerlingen die vroegtijdig uitstromen uit een lagere school om zeker te zijn van een plaats in het middelbaar onderwijs, dan zijn dit significante cijfers.

Voor het invoeren van een campusvoorrang wacht men op een positief advies van de partners in het LOP basisonderwijs. Hierover zou onenigheid kunnen rijzen binnen het LOP. Dat betekent dat men in de gebieden waar er capaciteitsproblemen zijn, in sommige lagere scholen bang is voor een dergelijke campusvoorrang. In Leuven zal een campusvoorrang veel minder gevolgen hebben dan in gebieden waar er wel een capaciteitsprobleem is.

Mevrouw *Kathleen Helsen* stelt vast dat de heer Verhaeghe het niet eens is met een systeem waarbij leerlingen kunnen worden geweigerd op basis van een hiërarchie van ordeningsgroepen. In Brussel wordt de capaciteit blijkbaar al overschreden met de groep van de broers en de zussen. Ze vraagt of hij een andere ordeningsmethode kan voorstellen voor een dergelijke situatie.

Diverse sprekers hebben zich negatief uitgelaten over het hanteren van een telefoonstelsel voor de aanmeldingen. Deze keuze heeft echter te maken met de overtuiging dat dit het meest toegankelijke en het meest rechtvaardige stelsel is. De heer Pijls heeft de voor- en nadelen van dit stelsel verduidelijkt. Zij kan op dit ogenblik echter geen beter stelsel bedenken. Elk stelsel heeft voor- en nadelen.

Het principe dat de kinderen van het basisonderwijs best school lopen in de eigen buurt werd opgenomen in het voorstel van decreet. De onderwijskoepels hebben hun bezorgdheid geuit over de uitzonderingen die gemaakt worden omdat ze ervan uitgaan dat de principes van sociale mix en sociale cohesie in elke school van toepassing moeten zijn. De uitzonderingen hebben echter te maken met de specificiteit van een aantal scholen. Ze vraagt hoe men dit dan wel zou kunnen regelen in het voorstel van decreet.

Mevrouw *Kathleen Deckx* sluit zich aan bij de vraag van mevrouw Helsen over de telefonische aanmelding. Niemand is echt voorstander van dat systeem, maar er is ook niet onmiddellijk een alternatief.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* merkt op dat de oppositie het amendement nr. 1 op donderdag 16 juni 2011 ontvangen heeft. Bovendien bevestigen de sprekers op deze hoorzitting dat het gaat om een complexe materie. De bespreking van dit voorstel van decreet staat op de agenda van 23 juni. Zij stelt voor dat er hieraan een langere bespreking zou worden gewijd. In dit verband is ze blij met de vraag van de heer De Meyer over de inwerkingtreding. Ook de heer Mahieu heeft ervoor gepleit om het decreet niet vóór het schooljaar 2012-2013 in werking te laten treden. Zijzelf heeft problemen met een retroactieve inwerkingtreding vanaf 1 september 2011. Dit voorstel van decreet zou immers pas ten vroegste eind september 2011 in de plenaire vergadering worden behandeld.

Niet alle sprekers zitten op dezelfde lijn. Er zullen politieke keuzes moeten worden gemaakt. Over de leegloop van de scholen in de periferie vanaf het vijfde leerjaar is er geen duidelijkheid.

Men heeft problemen met een telefonische aanmelding. In Brussel gebeurt de aanmelding echter via de computer en ook dat leidt tot problemen. Er werd dus geen alternatief geboden voor de telefonische aanmelding.

De heer Verhaeghe merkte op dat het wegvallen van de feitelijke verblijfplaats een probleem is voor internaatskinderen. Deze problematiek kent zij niet goed, maar ze vermoedt dat er nog andere kinderen zijn voor wie verblijfplaats en domicilie niet dezelfde zijn. Hoe kan dat opgelost worden?

De heer Mahieu zei dat de helft van de anderstalige nieuwkomers van heel Vlaanderen in Antwerpen terecht komt en dat er daarvoor een bijkomend criterium nodig was voor de LOP's. Ze wil weten wat hij daarmee bedoelt. De aanmeldingsprocedure zou in Antwerpen 400.000 euro hebben gekost. De stad Antwerpen heeft het grootste deel daarvan betaald. Hij had het ook over de eigendomsrechten van de data. Waarom is dat zo belangrijk? Is hij misschien van plan om die data te verkopen?

Mevrouw *Vera Celis* stelt vast dat het voorstel van decreet door de verschillende sprekers anders wordt geïnterpreteerd. Ze beklemtoont dat er goed nagedacht is over alle elementen in de teksten. Er zijn ook simulaties gemaakt. Over deze materie zal er altijd wel discussie blijven bestaan. Dit probleem moet echter worden opgelost. Voor de scholen met een capaciteitsprobleem gaat het immers om een prangend probleem. De omzendbrieven moeten in elk geval heel duidelijk zijn.

De slide van de heer Pijls over de capaciteit in de eerste graad is haar niet helemaal duidelijk. Ze meent dat dit lokaal kan worden geregeld. Ze wil ook wat meer uitleg over de attestering.

Mevrouw *Irina De Knop* heeft nog een vraag voor de heer De Man van GO! en voor de heer Van den Brande van het VVKBaO. Omdat er wordt gestreefd naar een buurtschool zou er een bijkomende voorrangsregel worden ingevoerd. Ze vraagt zich af of dat echt nog nodig is. Ze geeft het voorbeeld van een schooltje in Gent, in een buurt met veel GOK-leerlingen. Krijgt men bij de dubbele contingentering van GOK- en niet-GOK-leerlingen niet automatisch een weerspiegeling van de buurt? Is het nodig om die bijkomende voorrangsregeling centralistisch in te voeren? Kan men deze beslissing niet beter overlaten aan het LOP?

10.2. Antwoorden van de sprekers en replieken

Op de vraag van de heer De Meyer antwoordt de heer *Jean Pierre Verhaeghe* dat het decreet volgens hem zo snel mogelijk zou moeten worden goedgekeurd. Het werkveld wacht immers op duidelijkheid. Men moet wel de nodige overgangsmaatregelen treffen. De LOP's kunnen geen regelingen uitwerken die gelden met terugwerkende kracht. Ook de Vlor stelde voor dat men nog minstens een jaar zou doorwerken met de huidige aanmeldingssystemen. Als het decreet op 1 oktober of 1 november van dit jaar in werking treedt, dan zal men het voorstel voor het daaropvolgende schooljaar tijdig kunnen voorleggen aan de Commissie inzake Leerlingenrechten. Het is ook handig voor al diegenen die nu nog niet bezig zijn met een aanmeldingssysteem. Snelheid van goedkeuring en snelheid van inwerkingtreding zijn dus twee verschillende zaken.

Op de vraag van mevrouw Helsen antwoordt hij dat het algemene beginsel van het decreet is dat er een aantal voorrangsgroepen zijn. In het kader van een aanmeldingssysteem worden dat hiërarchische ordeningscriteria. Broers en zussen komen dus eerst. Als die groep te groot is, krijgen de kinderen van personeelsleden voorrang binnen deze groep. Als er daarvan te veel zijn, zal men in Brussel een onderscheid maken tussen Nederlandstalige en niet-Nederlandstalige kinderen. Binnen die groepen zal men nog eens een onderscheid maken tussen GOK-leerlingen en niet-GOK-leerlingen. Dan pas komen de secundaire ordeningscriteria zoals afstand. Het voorstel van decreet zegt dat een LOP of een schoolbestuur dat de voorrangsgroep van broers en zussen en die van kinderen van personeelsleden vóór 1 februari wil inschrijven, geen broers en zussen zouden mogen weigeren. Dit begrijpt hij niet, want het is mogelijk dat de capaciteit te klein is om aan die vraag te voldoen. Hij begrijpt evenmin waarom een aanmelding wel mogelijk is vanaf februari, maar een inschrijving niet. In Gent, Antwerpen en Brussel leidt dit tot grote problemen. De facto worden de scholen immers verplicht om de broers en zussen en de kinderen van personeelsleden vanaf februari in te schrijven. Daardoor worden de toelatingsacties, waarvoor het decreet nochtans pleit, onmogelijk gemaakt. Hij vindt het wel correct dat men geen broers of zussen zou mogen weigeren indien men de inschrijvingsperiodes voor broers en zussen en voor kinderen van personeelsleden zou samenvoegen. Dan zouden de voorrangrechten van de broers en de zussen immers in het gedrang kunnen komen. Dat is een juridisch-technische kwestie.

Er zijn nog andere groepen van kinderen voor wie de domicilie niet de feitelijke verblijfplaats is. Hij denkt bijvoorbeeld aan kansarme kinderen van een alleenstaande ouder die op een bepaald ogenblik niet meer voor de kinderen kan zorgen. Als de oma de zorg voor het kind overneemt, moet zij een school kunnen kiezen in haar eigen buurt. Daar heeft niemand nadeel van. Mevrouw *Gerda Van Steenberge* had bij het stellen van haar vraag vooral de kinderen van gescheiden ouders in gedachten. Bij co-ouderschap is er ook een domicilie en een feitelijke verblijfplaats. De heer *Jean Pierre Verhaeghe* antwoordt dat de mogelijkheid om een feitelijke verblijfplaats op te geven ook in dat geval zorgt voor een soepele aanpak. Men moet wel voorkomen dat de bemiddelingscel van het LOP een soort van echtscheidingsbemiddeling wordt. De ouders moeten een keuze maken. Er zijn voldoende mogelijkheden om een heldere regeling uit te werken die in de praktijk geen problemen oplevert.

De heer *Dimokritos Kavadias* dringt net als de heer Verhaeghe aan op een snelle goedkeuring en inwerkingtreding van het decreet. De scholen zijn blij met de juridische zekerheid die geboden wordt door dit voorstel van decreet.

Op de vraag van de heer Delva over de campusleerlingen antwoordt hij dat een LOP werkt via overleg en bij consensus. Hij verwacht dat er hierover geen consensus zal zijn binnen de stuurgroep en zeker niet binnen de algemene vergadering en dat het zoeken van een consensus veel energie zal vergen. Dit is zijn persoonlijke opvatting die hij niet heeft kunnen afoetsen bij de andere leden van de stuurgroep.

Hij pikt nog in op de vraag waarop de heer Verhaeghe heeft geantwoord, namelijk waarom broers en zussen samen in een aanmeldingprocedure zouden moeten worden opgenomen. Hij is daar geen voorstander van. Hij kent de twee systemen. Twee jaar geleden had men in Brussel de broers en zussen te samen in een aanmeldingsprocedure. Vorig jaar werden ze eruit gehaald, net omwille van het feit dat directies vragende partij zijn om het overzicht te behouden. Ze willen weten wie er op hun school zit. Ze willen het persoonlijke contact met de ouders zeker niet via een aanmeldingsprocedure laten verlopen.

De heer *Danny Pijls* denkt dat het niet goed zou zijn dit decreet in werking te laten treden op 1 september 2011. Dit is geen eenvoudige regelgeving. Om dit goed te laten doordringen en om het te bespreken binnen het LOP is er tijd nodig. Het is belangrijk dat er voldoende draagvlak is.

Over de instroom uit de periferie werden er pas vanaf het schooljaar 2009-2010 gegevens verzameld, in het kader van de experimentele aanmeldingprocedure. De totale bevolking van de campusscholen is in de loop van de jaren echter wel relatief constant gebleven. In het vijfde leerjaar is er inderdaad een instroom van tien percent in de campusscholen. In het zesde leerjaar is de instroom echter geen achttien maar twaalf percent. Het gaat om 35 leerlingen op een totaal van 288. Deze instroom in de campusscholen is echter geen nieuw verschijnsel. Deze scholen hebben altijd een omgekeerde piramide gekend. Dat heeft te maken met leerlingen die opteren voor de bijbehorende secundaire school. Er zijn echter ook andere redenen, bijvoorbeeld een verhuis. Na de inschrijving van de campusleerlingen is er trouwens nog heel veel plaats. Trouwens, in Leuven is er eigenlijk geen probleem. In dit verband is hij het eens met de pleidooien voor lokale autonomie.

Het callcenter in Leuven werkt met een 0800-nummer. Men kan dus gratis inbellen. In die zin is het een zeer laagdrempelig systeem dat ook voordelen biedt voor kansarmen. Hij heeft alleen willen signaleren dat er een evolutie aan de gang is om meerdere mensen in te schakelen om te telefoneren. Uiteindelijk komt meer dan 96 percent van de leerlingen terecht in de school van eerste keuze. Dit systeem zorgt wel voor heel wat stress in de periode van 12 mei tot 1 september. Een mogelijk alternatief dat misschien de stress kan verminderen is het aangeven van een school van eerste keuze, van tweede keuze en van derde keuze via een inlogstelsel. Vervolgens zou er 'at random' worden bepaald in welke school het kind terechtkomt. Het uiteindelijke resultaat zal weinig verschillen van dat van het callcenter. In dat geval is het echter niet de chronologie die van belang is. Misschien kan een dergelijk inlogstelsel uitgetest worden op lokaal niveau.

De heer *Jean Pierre Verhaeghe* vindt dit een valabel alternatief. In dit geval zou het secundair onderwijs in Gent het aanmeldingssysteem van het basisonderwijs kunnen overnemen, met weglating van de afstandscriteria. Dan gebeurt de rangschikking als volgt: eerst broers en zussen, daarbinnen kinderen van personeelsleden, dan de dubbele contingentering GOK en niet-GOK en dan het toevalscriterium. Binnen een generiek platform kan het afstandscriterium daar eenvoudig uitgehaald worden. Als 96 percent van de jongeren terechtkomen in de school van hun eerste keuze, dan levert het toeval geen verschil op. Slechts enkele secundaire scholen in het Gentse hebben met die problemen te kampen.

De heer *Danny Pijls* merkt op dat er veel inspanningen worden gedaan om kansengroepen te informeren over de telefonische aanmelding. Ook binnen een alternatief systeem zal die toeleiding noodzakelijk zijn. Het bezit van een pc is trouwens niet evident voor mensen uit de kansengroepen. In die zin is een callcenter het meest laagdrempelige systeem.

De heer *Jean Pierre Verhaeghe* merkt op dat er in het secundair onderwijs wordt gewerkt met heel wat intermediairen uit het veld: onder meer het intercultureel netwerk Gent en de integratiedienst. Diezelfde organisaties maken ook deel uit van het LOP voor het secundair onderwijs. Dat is dus geen enkel probleem. Bovendien zijn er in Gent ook de

afspraken in het basisonderwijs. Het secundair onderwijs kan dat ook doen, zodat de aanmeldingen ook altijd in de scholen zelf kunnen gebeuren. Dus u kunt naar school A gaan en vragen om daar de aanmelding te laten doen voor wellicht dan wel inderdaad school A, maar daarnaast ook scholen B, C, D, E, F enzovoort. De scholen werken daar loyaal aan mee. Om de kansarmen te bereiken moet men sowieso campagne voeren. Het systeem blijkt te werken. Normalerwijs moet het dus ook werken voor het secundair onderwijs. De Gentse ouders zijn het systeem in het basisonderwijs in elk geval al gewoon en het gaat grotendeels om dezelfde mensen.

De heer *Danny Pijls* geeft toe dat het systeem bij de betrokkenen stress veroorzaakt. Niettemin worden slechts weinig klachten ingediend. Dit jaar en vorig jaar was er telkens een klacht bij de Commissie inzake Leerlingenrechten. Hij maakt zich vooral zorgen omdat heel wat mensen worden ingeschakeld om te telefoneren. Het zou goed zijn om voor dat probleem een oplossing te vinden.

De heer *Walter Roggeman* vindt het systeem voor het secundair onderwijs heel complex. Als schooldirecteur zou hij nooit op de gedachte komen om in mei of juni een nieuw systeem te bedenken dat in september al in voege treedt. De wijzigingen worden altijd een schooljaar vooraf voorbereid. Om de ingrepen te doen slagen is er een groot draagvlak nodig. Daarom pleit hij voor een uitstel van de inwerkingtreding met een jaar. Ook het probleem van het onderscheid tussen LOP en niet-LOP-regio's moet opgelost raken. Dat betekent natuurlijk niet dat men de invoering van dit systeem moet blijven uitstellen.

De heer *Joël Boussemaere* vindt dat men rustig de tijd moet hebben om dit systeem voor te bereiden. Daarom zou het goed zijn als het systeem pas vanaf 1 september 2012 van start zou gaan.

Voor het inschrijvingsrecht vraagt men eenzelfde regeling voor heel Vlaanderen. Voor veel scholen zal dat echter leiden tot zinloos bijkomend werk. Hij vindt dat zoveel mogelijk moet kunnen worden beslist op lokaal niveau.

Scholen die niet tot het werkingsgebied van een LOP horen kunnen nergens terecht met hun problemen. Daarom stelt hij voor dat alle scholen deel zouden uitmaken van een LOP.

De heer *Marc Van den Brande* is het ermee eens dat deze regeling op 1 september 2011 nog niet in werking kan treden. VVKBaO gaat ervan uit dat een algemene reglementering voor LOP-scholen en niet-LOP-scholen voor iedereen eenvoudiger is. De reglementeringen moeten pas worden toegepast op het moment dat er een probleem is met de capaciteit. In de meeste scholen is dat niet het geval.

In verband met 'thuis taal niet-Nederlands' heeft hij een voorbeeldje uitgewerkt in punt 1.5 van zijn nota. Hij heeft ook verwezen naar de problematiek in de Vlaamse Rand. Hij geeft het voorbeeld van een schooltje op de taalgrens dat kinderen moet aannemen uit La Louvière en dat de kinderen van de eigen buurt niet meer kan aannemen. Dat probleem zou opgelost worden in combinatie met het ordeningscriterium rond de afstand tussen thuis en de school. Hij vindt dat de combinatie van de verschillende ordeningscriteria en de mogelijke uitzonderingen besproken dienen te worden met de scholen van de gemeente of van het LOP. Misschien kan men ook het toevalscriterium een rol laten spelen.

Op de vraag van de heer *Delva* over de campusgedachte merkt hij op dat het overnemen van de regeling in het buitengewoon onderwijs tot merkwaardige toestanden zou kunnen leiden. Kinderen die in het basisonderwijs gratis vervoer hadden zouden dat recht kunnen verliezen als ze overstappen naar het secundair onderwijs op dezelfde campus indien er dichterbij hun huis een school is voor buitengewoon secundair onderwijs. Dit probleem staat ook vermeld in de tekst die hij heeft laten verdelen.

De heer *Bob Loisen* zegt dat het capaciteitsprobleem twee gedaanten aanneemt: in bepaalde regio's is de vraag hoger dan het aanbod en bovendien hebben bepaalde scholen een capaciteitsprobleem. Hij sluit zich aan bij de redenering van de heer Verhaeghe. Men zou de zaken vooraf kunnen in kaart brengen. Men moet ook overgangsmaatregelen kunnen nemen. Het zal moeilijk zijn om de nieuwe regeling binnen het voorziene tijdsbestek rond te krijgen, zeker in de grote steden die werken met elektronische aanmeldingssystemen.

De vraag van mevrouw De Knop over de Nederlandstaligen heeft hij niet goed begrepen. Hij dacht dat het om Brussel ging. Men moet goed nagaan wat het effect zal zijn van de minimum 55 procentregeling. Mij gaat het erom dat het Nederlandstalig karakter van het Nederlandstalig onderwijs gevrijwaard blijft. Men mag niet komen tot een situatie waarbij er enkele basisscholen zijn met heel veel Nederlandstaligen en ongeveer honderd basisscholen met anderstaligen.

Toen de campusgedachte ter sprake kwam in Brussel, hebben enkele directies opgemerkt dat sommige ouders hun kinderen in het vijfde leerjaar van school haalden, niet omdat ze niet tevreden waren over de lagere school, maar omdat ze een plaats wilden in een secundaire school elders. Dat druist in tegen het principe van de basisschool in de buurt. Daarom is het een positief signaal dat het positief advies van het LOP basisonderwijs gevraagd wordt in verband met de campusgedachte.

Mevrouw *Irina De Knop* wil graag weten wat het voorstel is van de heer Loisen. Het voorstel dat nu voorligt voorziet immers nog altijd in de 55 procentregeling in Brussel. De heer *Bob Loisen* antwoordt dat het OVSG van in den beginne heeft gevraagd naar een maximum van 45 procent. Daarover bestond er een consensus binnen het LOP basisonderwijs in Brussel. Als men met dat cijfer had gewerkt, dan had men na enkele jaren duidelijkheid gehad over de resultaten van dat systeem. Het OVSG vermoedt dat dit een kritische drempel is om Nederlandstalige kinderen op een meer evenwichtige manier te verdelen over een aantal basisscholen.

De heer *Luc De Man* bevestigt dat GO! vindt dat ook de niet-LOP-scholen moeten gevat zijn door het decreet. Zo kan men aan de samenleving een duidelijk signaal geven dat we een maatschappij willen waar iedereen op een gelijke manier zijn weg kan vinden en dat we niet kiezen voor een schoolsysteem met twee snelheden. Het zou ook een oplossing kunnen bieden voor bepaalde problemen van niet-LOP-scholen. Het biedt ook leeransen voor de scholen. Hierover moet duidelijk worden geïnformeerd. De vrijheid van onderwijs mag niet leiden tot een systeem van segregatie.

Mevrouw *Irina De Knop* merkt op dat haar vraag ook ingegeven is door de bekommernis dat de scholen in de Vlaamse Rand rond Brussel binnenkort met dezelfde problemen zouden te maken krijgen als de scholen in Brussel. De kans is groot dat mensen, omwille van de problemen in Brussel, uitwijken naar scholen in de Brusselse Rand waar er geen LOP is. De heer *Luc De Man* beaamt dat deze problemen zich zelfs niet beperken tot de onmiddellijke omgeving van Brussel.

De heer *Paul Delva* benadrukt dat de cijfers over de instroom uit de periferie hem beangstigen. In september 2009 breekt twaalf percent van de kinderen na het vierde leerjaar het curriculum in een bepaalde lagere school af om naar een basisschool te gaan waaraan ook een secundaire school verbonden is. Van diezelfde groep leerlingen verandert er in september 2010, na het vijfde leerjaar, nogmaals twaalf percent vroegtijdig van school. Dat wil zeggen dat 25 percent van de leerlingen vroegtijdig hun basisschool verlaten, en dat in een gebied waar er geen capaciteitsproblematiek is. Met die cijfers moet men de eventualiteit van een campusvoorrang in vraag stellen.

De voorzitter dankt de sprekers.

Boudewijn BOUCKAERT,
voorzitter

Ann BRUSSEEL
Elisabeth MEULEMAN,
verslaggevers

BIJLAGE:

PowerPointpresentatie van de heer Danny Pijs,
Scholengemeenschap Katholiek Secundair Onderwijs Leuven

Callcenter

2010		2011	
17-18u	instructie	17-18u	instructie
18-21u	callcenter	18-20u	callcenter
45 operatoren		50 operatoren	
Aangeboden oproepen: 29.229		Aangeboden oproepen: 40.957	
Beantwoorde oproepen: 1.178		Beantwoorde oproepen: 1.293	

Callcenter

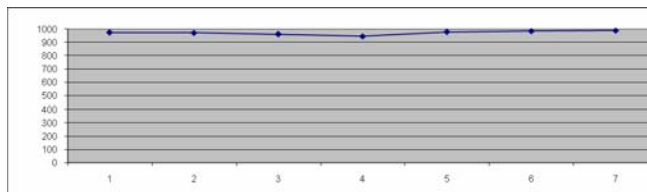
2010			2011		
capaciteit	1650	100%	capaciteit	1631	100%
voorrang	593	36%	voorrang	619	38%
callcenter	798	48%	callcenter	807	49%
Beschikbaar nadien	259	16%	Beschikbaar nadien	205	12,5%
1° keuze (callcenter)	698	87,5%	1° keuze (callcenter)	703	87,1%
1° keuze (1 september)	750	96,5%	1° keuze (1 september)	?	?
R-lijsten		5 scholen	R-lijsten		6 scholen
Plaats		6 scholen	Plaats		5 scholen

2. Evolutie schoolbevolking basisscholen 'campus'

Schoolbevolking lagere school 'campusscholen'

	2004-2005	2005-2006	2006-2007	2007-2008	2008-2009	2009-2010	2010-2011
3e lj	199	186	181	214	198	225	226
4e lj	249	213	215	213	240	217	234
5e lj	221	297	236	231	243	265	242
6e lj	305	276	330	289	298	279	288
Totaal 3>6	974	972	962	947	979	986	990

3. Instroom uit periferie

5° leerjaar instroom

Sep '09	30 ll	< 22 scholen	Tot. 265 lln.
Sep '10	26 ll	< 19 scholen	Tot. 279 lln.

6° leerjaar instroom

Sep '09	48 ll	< 33 scholen	Tot. 279 lln.
Sep '10	35 ll	< 33 scholen	Tot. 288 lln.

4. Evaluatie LOP 2010-'11 campus versus GOK

	GOK-IIn		Tot, IIn	
'brussen'	49	12%	400	
campus	32	18%	180	
callcenter	99	12%	820	
Na callcenter	39	34%	114	
	219	14%	1514	

4. Evaluatie LOP 2010-'11 1A versus 1B

	1° Ij. A		1° Ij. B		Totaal	
'brussen'	399	35%	1	6%	400	33%
campus	173	6%	7	1%	180	5%
callcenter	766	55%	54	48%	820	54%
Na callcenter	63	4%	51	45%	114	8%
	1401		113		1514	

4. Evaluatie LOP 2010-'11 GOK versus 1A -1B

		GOK		totaal
1A	Ingeschreven	173	14%	1279
1A	WachtlIJst	7	6%	122
1B	ingeschreven	39	35%	113
		219	14%	1514